Ҷашни 100-солагии матбуоти тоҷик муборак!

Конститутсия - кафолати рушди ҷомеаи адолатпарвар ва волоияти қонун

Садои мардум

Нашрияи Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон | №29 (2856) | ШАНБЕ, 10 МАРТИ СОЛИ 2012 | Соли бисту дуюми нашр | Аз 1 январи соли 1991 чоп мешавад

Мулоқоти Эмомалӣ Раҳмон бо Алиакбар Солеҳӣ

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон 9 марти соли 2012 вазири корҳои хориҷии Ҷумҳурии Исломии Эрон Алиакбар Солеҳиро ба ҳузур пазируфт.

Зимни мулоқот ҳолати кунунӣ ва дурнамои муносиботи гуногунпаҳлуи Тоҷикистону Эрон баррасӣ шуд.

Аз мӯҳтавои ҳамгироиҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, илмию техникӣ, фарҳангӣ, хусусан дар соҳаҳои энергетика ва нақлиёт изҳори қаноатмандӣ карда шуд. Таъкид гардид, ки баъди анҷоми пурраи бунёди Нерӯгоҳи барқи обии «Сангтӯда-2» ба эъмори Нерӯгоҳи барқи обии «Айнӣ» дар болои рӯди Зарафшон шурӯъ намудани ҷониби Эрон қадами устувори навбатии ду кишвари дӯсту ҳамзабон дар роҳи таҳким ва густариши робитаҳои судбахш хоҳад буд.

Зикр гардид, ки ҳоло 150 ширкати эронӣ дар Тоҷикистон фаъолияти босамар доранд. Ҳаҷми мубодилоти молӣ миёни ду кишвар дар соли 2011 ба беш аз 204 миллион доллари амрикоӣ расид, ки нисбат ба соли 2010-ум 102% зиёд аст.

Бо вуҷуди ин, таъкид гардид, ки тибқи имкону захираҳои фаровони мавҷуда, ҳамкориҳои иқтисодию тиҷоратӣ ва сармоягузории Тоҷикистону Эрон бояд аз имрӯза бамаротиб бештар бошад.

Дар мулоқот ҳамчунин доир ба масоили минтақавию байналмилалӣ, мусоидат ба бозсозии ҳаёти осоишта дар Афғонистон ва дигар мавзӯъҳои мавриди таваҷҷуҳ гуфтугӯ сурат гирифт.

Баргузории Ҷашни байналмилалии Наврӯз ва Конфронси 5-уми ҳамкории иқтисодии минтақавӣ доир ба Афғонистон, ки даҳаи сеюми моҳи март дар Тоҷикистон баргузор мегарданд, дорои аҳамияти бузург арзёбӣ гардид.

www.prezident.tj

«Васоити ахбори умум дар ҷомеа неруи муассири иттилоотӣ ва таблиғгари аркони нав мебошанд. Нақши онҳо дар раванди демократикунонӣ ва рушди ҷомеа ниҳоят калон аст.»

Эмомалӣ Раҳмон,
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

«БУХАРАИ ШАРИФЪ»

Мо ҳамеша сухани созандаву пешниҳодҳои судмандро ҷонибдорӣ мекунем

Суханронии Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Шукурҷон Зуҳуров дар назди намояндагони воситаҳои ахбори омма ба муносибати 100 – солагии рӯзи таъсисёбии «Бухорои Шариф»

9 марти соли 2012

Мӯҳтарам намояндагони воситаҳои ахбори омма!

Тавре огоҳӣ доред, 100 сол қабл аз ин, 11-уми марти соли 1912 таҳти унвони «Бухорои Шариф» аввалин рӯзнома бо забони тоҷикӣ таъсис ёфт, ки дар кишварамон ин сана ҳамчун Рӯзи матбуоти тоҷик ҳамасола таҷлил мешавад.

Ин рӯзнома бо ташаббуси равшанфикрони машҳури тоҷик-тоҷир ва сарватманди бухороӣ Мирзо Муҳиддин Мансуров ва шоир, сайёҳ, ҳаким, публитсисти бухороӣ Мирзо Сироҷи (Сироҷиддин) Ҳаким (1877 - 1914) дар матбааи Бухорои Нав (Коғон) ба нашр мерасид. Муҳарририи рӯзномаро яке аз донишмандони забону адабиёти тоҷику форс, адиб ва журналисти маъруф Мирзо Ҷалол Юсуфзода, ки ӯро аз Боку ба Бухоро даъват карда буданд, ба ӯҳда дошт.

Рӯзномаи «Бухорои Шариф» дар мавқеи маорифпарварӣ истода, хонандагони худро бо забони содда аз воқеаҳои ҷаҳон, масъалаҳои гуногуни таърихӣ, ҷуғрофӣ, адабиёт огоҳ мекард. Дар саҳифаҳои он, махсусан зарурати омӯхтани илму дониш ва мақолаҳои ташвиқотӣ оид ба ин масъала чоп мешуданд.

Рӯзномаи «Бухорои Шариф» аввалин бор хонандагони тоҷик ва тоҷикзабони бухороиро бо асарҳои нависандаи бузурги рус – Лев Николаевич Толстой (таҳти сарлавҳаи «Осори Гроф Толстой», дар маҷмӯъ 12 асар), «Ҳикояҳои чинӣ»-и адиби Фаронса Анри де Рине, «Данко» ва «Кампир Изергил»-и Алексей Максимович Горкий ва дигар асарҳои нависандагони дунё шинос намудааст.

Рӯзномаи «Бухорои Шариф» то 2-юми январи соли 1913-ум 153 шумора нашр гардид ва бо иғвои муқобилони ислоҳот аз тарафи ҳукумати амири Бухоро баста шуд.

Дар бораи таъсис ёфтан ва чӣ гуна ба табъ расидани рӯзномаи «Бухорои Шариф» дар асари устод Айнӣ «Таърихи инқилоби Бухоро» маълумоти дақиқ дода шудааст. Ҳарчанд паҳлуҳои гуногуни мундариҷаву мӯҳтаво ва аҳамияти таърихии аввалин рӯзномаи тоҷикӣ аз ҷониби муҳаққиқони соҳа пурра таҳқиқ нагардидааст, вале ҷустуҷӯву ковишҳои суратгирифта аз он дарак медиҳанд, ки пайдоиши «Бухорои Шариф» дар рӯзгори иҷтимоиву фарҳангии мардуми тоҷик падидаи нодир буд. Ин далели таърихӣ бори дигар собит месозад, ки мардуми мо ба сухан, ба каломи чопӣ ихлосу эътиқоди комил доштаанд.

Аз ҷиҳати дигар, аҳли зиё ва равшанфикрони миллат бунёди ободиву осоиши мулкро дар мунаввар сохтани афкори мардум, ривоҷ додани маорифу фарҳанги умум медиданд.

Суханони сармуҳаррири рӯзнома Мирзоҷалоли Юсуфзода, ки дар шумораи нахустини «Бухорои Шариф» ба табъ расидааст, бозгӯйи чунин ниёзҳои мардум ва ормонҳои зиёиёни даҳсолаи дуюми қарни 20-ум аст: «Ғояи омол низ кори аҳолии Бухоро аст, ки аз ахбори атроф мутталеъ гардида, дар тараққии умрони ватани обо ва аҷдоду издиёди улуму маорифу фунуну саноъеи лозимаи маданият бикӯшанд. Лиҳозо сутунҳои ҳамин варақпора ба ҷиҳати нашри тасаввуроти арбоби ҳиммату толибони иршоду ҳидоят боз аст».

(Идома дар саҳ. 2)

Қаламкаше камгапу фузункор

Зиндагӣ тай кардани масофа дар фазои вақт аст. Ҳар кас онро бо ҳар роҳу тариқат мепаймояду фатҳ мекунад. Саргарм ба талош сӯйи ситораҳои орзу ва даву ғеҷ нафаҳмида мемонад, ки аз умраш хеле сол пушти сар шудааст. Шояд маънии ҳаёт ҳам дар ҳамин бошад: дар дил орзуҳо парваридан, ба онҳо дастрас шудан ва албатта, нақше гузоштан дар зиндагӣ.

Деҳотибачае аз деҳаи Олтинҷилави деҳоти Қаратоғи шаҳри Турсунзода бо номи Абдулмаҷид соли 1976, баъди хатми мактаби таҳсилоти миёнаи умумии рақами 13-уми деҳаи Батош, орзуҳои наҷиб дар дил ба факултаи филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) ҳуҷҷат супурду донишҷӯй шуд. Панҷ соли донишҷӯйӣ он қадар зуд гузашт, ки нафаҳмида монд.

Соли 1981, баъди анҷоми муваффақонаи таҳсил, ба фаъолияти меҳнатӣ пардохта, як сол дар мактаби таҳсилоти миёнаи умумии рақами 52-юми ноҳияи Ҳисор аз забон ва адабиёти тоҷик дарс гуфт. Он солҳо дар ҳаёти мардуми кишвари ҳамсояю ҳамзабон – Ҷумҳурии Демократии Афғонистон таҳаввулоти бузург шурӯъ шуда, халқи ин сарзамин ба бунёди ҳаёти нав камар баста буд ва фиристодагони давлати бузурги шӯравӣ дар ин амр ба онҳо кӯмак мекарданд.

Абдулмаҷид Муродов низ он ҷо ба сафари хизматӣ рафта, муддати чор сол (солҳои 1982-1986) дар Академияи низомию тиббии Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Демократии Афғонистон ба ҳайси тарҷумон ифои вазифа кард. Ӯ аввалин рӯзҳои ба Кобул омаданашро чунин ёд меорад:

Рӯзи дуюми ба Кобул омаданам маро ба дафтари кори роҳбари гурӯҳи мутахассисони шӯравӣ Иван Прохорович Никитин даъват карданд. Баъди ҳолпурсӣ ӯ гӯшаки телефонро гирифту ба касе занг зада гуфт:

- Мӯҳтарам Муродулло Шералиевич, хоҳишмандам барои чанд дақиқа назди ман дароед.

Аз миён фурсати зиёде нагузашта, ба дафтари кори роҳбари гурӯҳ марди болобаланде ворид шуда, одоби салом ба ҷой овард.

- Мӯҳтарам Муродулло Шералиевич, шинос шавед, ин кас тарҷумони нави мо Абдулмаҷид Мирзошарифович Муродов. Аз Тоҷикистон ҳастанд.

- Ин шахси рӯбарӯятон сартарҷумони мо мӯҳтарам Муродулло Шералиевич мебошанд, - гуфта шиносонид шахси аз дар даромадаро Иван Прохорович ба ман.

- Муродулло Шералиевич, лутфан, ҳамроҳи ин ҷавон сӯҳбат карда, самти корашонро муайян намоед.

Баъд давоми тақрибан бист дақиқа ҳар сеямон аз ину он хусус сӯҳбат кардему сипас якҷо бо Муродулло Шералиев аз дафтари роҳбар берун омада, ба ошёнаи панҷуми бинои асосӣ баромадем. Ҳуҷраи кори Муродулло Шералиев дар ҳамин ошёна будааст.

- Домулло Абдулмаҷид, роҳбари гурӯҳ аз сатҳи забони русиро то чӣ андоза баланд буданатон изҳори қаноатмандӣ карданд, -гуфта маро ба нишастан даъват намуданд акои Муродулло ва афзуданд: - Ман шубҳа надорам, ки кор бароятон мушкиле пеш намеорад, вале соҳаи тиб истилоҳоти махсуси зиёд дорад. Биноан, шуморо лозим меояд давоми як моҳи аввал танҳо кор омӯзед, ҳамаи истилоҳоти зарурии соҳаро аз бар намоед, то ин ки ҳангоми тарҷума мушкил пеш наояд. Ана ин луғати русӣ-дарии истилоҳоти тиббӣ, ки ман давоми се соли ин ҷо буданам таълиф намудаам. Инро гиред ва ҳангоми фориғ аз кор омӯзед.

Ҳамин тариқ, давоми зиёдтар аз як сол ман бо акои Муродулло ҳамкор будам ва аз куҷо ҳам медонистам, ки ин шиносоию ҳамкорӣ баъд аз чанд сол моро бо ҳам меорад...

Абдулмаҷид баъди бозгашт ба Ватан котиби озоди ташкилоти комсомолии Раёсати сохтмонии «Алюминстрой»-и шаҳри Турсунзода интихоб гардида, давоми беш аз ду сол дар ин вазифа кор кард. Он солҳо (1986-1988) биноҳои рақами 4, 3 ва 2-юми сехи электролизи Заводи алюминии Тоҷикистон (ҳоло КВД «Ширкати Алюминийи Тоҷикистон») бунёд меёфт ва қаҳрамони мо ифтихор дорад, ки дар сохтмони ин иншоот ҳамроҳ бо ҷавонони зиёд ширкати бевосита намудааст.

Ӯ як муддати кӯтоҳ боз ба мактаб баргашта, дар деҳааш ба тадрис шуғл намуд. Ёд дорад, тирамоҳи соли 1990 буд. Аз кор баргашта, ҳангоми тафреҳ рӯзномаҳоро варақ мезад. Дар рӯзномаи «Тоҷикистони шӯравӣ» чашмаш ба матолибе бархӯрд, ки аз хусуси баргузории иҷлосияи Шӯрои Олии ҶШС Тоҷикистон, минҷумла дар хусуси таъсиси нашрияи Шӯрои Олии ҶШС Тоҷикистон хабар дода мешуд. Баъдтар аз рӯзномаҳо дарак ёфт, ки нахустин сармуҳаррири нашрияи Шӯрои Олии ҶШС Тоҷикистон – рӯзномаи «Садои мардум» вакили Шӯрои Олии ҶШС Тоҷикистон Муродулло Шералиев интихоб шудааст.

Орзуи чандин сол дар қалбаш ниҳон берун ҷаст…

- Соли 1975 ба ифтихори 30-солагии Ғалаба дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ шӯъбаи маорифи шаҳри Турсунзода (он вақт ноҳияи Регар) миёни хонандагони мактабҳои қаламраваш озмуни таълифоти беҳтарин дар ин мавзӯъ эълон карда буд, - ба ёд меорад Абдулмаҷид Муродов. - Директори мактаби мо, иштирокчии Ҷанги Бузурги Ватанӣ Гадо Қодиров (рӯҳашон шод бод!) аз ин хусус дар ҷамъомади пагоҳирӯзӣ эълон карда, даъват намуданд, ки дар озмун фаъолона ширкат варзем.

Ман аз хусуси корномаҳои ҳамдеҳаам, дорандаи якчанд ордену медалҳои ҷангӣ Ҳабиб Абдуллоев дар ҳаҷми даҳ саҳифаи дафтари талабагӣ таълифоте анҷом дода, ба озмун фиристодам. Ду рӯз пеш аз ҷашни 30-солагии Ғалаба дар саҳни ҳавлии мактаб ҷамъомади бошукӯҳ баргузор шуд. Директори мактаб ҳамаи моро бо фарорасии ҷашни рӯзи Ғалаба табрик гуфта, ба намояндаи шӯъбаи маориф, ки он ҷо ҳузур дошт, сухан дод. Ӯ низ моро табрик гуфт ва сипас эълон кард, ки дар озмуни бахшида ба 30-солагии Ғалаба хонандаи синфи нӯҳуми мактаби шумо Муродов Абдумаҷид соҳиби ҷойи дуюм шудааст ва мукофотпулии барои ҷои дуюм муқарраршударо дар ҳаҷми 25 сӯм ба ман тақдим намуд. Он рӯз маро тамоми муаллимону ҳаммактабонам табрик мегуфтанду офарин мехонданд.

Воқеан, ба он 25 сӯм падарам якчанд сӯми дигар ҳамроҳ карданду бароям соати дастӣ харида доданд, ки хеле рамзӣ буд, зеро вай «Победа» ном дошта, онро айёми мактабхонӣ ва донишҷӯй буданам ҳамеша дар даст баста мегаштам.

Аз ҳамон вақт қарор кардам, ки рӯзноманигор мешаваму ба халқам хизмат мекунам ва бо таъсиси рӯзномаи «Садои мардум» армони деринаам амалӣ гардид.

Моҳи декабри соли 1990 ӯро дар рӯзномаи «Садои мардум» ҳамчун мусаҳҳеҳи масъул ба кор қабул карданд. Ба ин худаш исрор кард, зеро ҳанӯз таҷрибаи хабарнигории касбӣ ҳосил накарда буд, ҳарчанд ки даврони донишҷӯй буданаш дар рӯзномаи ноҳиявӣ маводи зиёдаш нашр шуда бошад ҳам.

Аввалин мақолаашро дар рӯзномаи «Садои мардум» ёд дорад: Аз хусуси фаъолияти Корхонаи чинибарории шаҳри Турсунзода мақолаи таҳлилӣ омода карда буд. Нашри ин мавод аз ҷониби роҳбарияти рӯзнома ва ҳайати таҳририя хуш пазируфта шуд. Баъд мақолаҳояш пайиҳам нашр шуд ва ӯро баъди андаке зиёдтар аз як сол ба вазифаи хабарнигори махсус гузарониданд. Соли 1994 донишу малакаи Абдулмаҷид Муродовро роҳбарияти рӯзнома ба эътибор гирифта, муҳаррири шӯъбаи иқтисод ва иҷтимоиёт таъин намуд. То соли 2006 баробар ба ин вазифа, ҳамзамон вазифаи директор оид ба тиҷорат ва муовини сармуҳаррирро бар зимма дошту аз ӯҳдаи иҷрои онҳо сарбаландона баромад. Аз соли 2006 инҷониб вазифаи муовини сармуҳаррир пурра бар зиммаи ӯст.

Дар доираи ваколатҳои бар зиммадоштааш роҳбаладии шӯъбаҳои иқтисодиёт ва иҷтимоиёт, маънавиёт, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва низоми кор, ҳамчунин котиботи рӯзнома, ба ӯ вогузор аст.

Абдулмаҷид Муродов вазифаи ҷамъиятӣ низ дорад. Раиси кумитаи иттифоқи касабаи идораи рӯзнома аст. Ҳама –роҳбарият ва кормандони рӯзнома шоҳиданд, ки ӯ ӯҳдадориҳои бардӯшдоштаашро софдилона анҷом медиҳад, кам сухан мегӯяду зиёд кор мекунад, ки дар замони мо чунин касонро кам дучор мешавем.

- Ман ба кори зиёд анҷом додан аз хурдӣ одат кардаам, - мегӯяд ӯ. – Раҳматии падарам солиёни зиёд ҳисобчӣ ва сардори бригадаи пахтакорӣ буданд. Бинобар ин, мофарзандонаш субҳи содиқ пеш аз ҳама ба саҳро мерафтему дертар аз ҳама аз саҳро бармегаштем. Барои фаъолияти ғайратмандонаам соли 1975 маро бо нишони сарисинагии «Ғолиби мусобиқаи сотсиалистӣ» мукофотонида буданд.

Хеле солҳост, ки идораи рӯзнома, аниқтараш ҳуҷраи кораш, ба хонаи дуюми вай табдил ёфтааст. Аз як тараф саранҷом намудани кори зиёд, аз ҷониби дигар то бевақтии шаб идома ёфтани омодаю нашри шумораи навбатии рӯзнома, ӯро маҷбур месозад, ки баъзе шабҳоро дар ҳуҷраи кораш саҳар намояд.

Рӯзноманигорон, мисли дигар соҳибкасбон, расман реҷаи кору истироҳат доранд, вале ҳаргиз ба он амал карда наметавонанд. Илҳоми эҷодашон низ аз рӯзу шаб, аз кору истироҳат вобастагӣ надорад. Мисли он ки «саводи шоирӣ мактаб надорад, қалам парвои рӯзу шаб надорад». Тақозою талаби кори матбуот низ аз замони зуҳураш чунин аст. Аслан эҷодкордоне ба мисли Абдулмаҷид Муродов, ки чуноне зикр кардем мукаллафияти зиёде бар дӯшашон аст,

орому беташвиш ва бешитоб буда ҳам наметавонанд. Маҳз дар чунин ҳолат донишу малака ва таҷрибаи корӣ дасти онҳоро мегирад, зеро устоди касби хеш Абдулмаҷид Муродов дар кӯраи шабеҳ ба оҳангархонаи соҳа обутоб ёфтааст.

- Дар оғӯши рӯзномаи «Садои мардум» тӯли мавҷудияти на он қадар тӯлонӣ журналистони зиёд ба воя расиданд, ки аксарияташон устоди касб, фидоии соҳа буданд, -мегӯяд ӯ ва идома медиҳад:

- Ман аз ҳунари хомаронии Бахтиёр Муртазоев, Фотеҳи Абдулло, Ғаниҷон Ҷӯразода, Қурбон Мадалиев, Қироншоҳи Шарифзода ва дигар қаламкашони рӯзнома баҳра бурдаам, аз онҳо омӯхтаам. Афсӯс, ки аксари онҳо хеле зуд ба дигар рӯзномаҳо ва муассисаҳо даъват шуданду мо, ҷавонон, маҷбур будем, ки мустақилона кор карданро аз бар намуда, айёми душвори ибтидои солҳои навадум нашри рӯзномаро давом диҳем. Муваффақ ҳам гардидем ва барои ин аз устодони хеш як умр миннатдор ҳастем.

Ӯ умре дар шитобу серкор аст. Маводи шӯъбаҳои барояш вобастаро сатр ба сатр мехонаду ислоҳ мекунад, ҳангоми зарурат тағйиру иловаҳо ворид менамояд. Ба муаллифон эътимод дорад, вале диққат медиҳад, ки далелу рақамҳо боварибахш бошад. Баробари дигарон мавод иншо мекунад, ҳарчанд имкон кам даст медиҳад.

Шояд касе аз шумо савол диҳад: бо ин ҳама ӯ хаста намешавад?

Ин роҳи душвор, вале басо пурифтихори рӯзноманигориро худ интихоб кардааст у заррае аз он пушаймон нест. Аз он меболад, ки орзуяш амалӣ шудааст у ба ин васила ба ҷомеа нафъаш мерасад ва нонашро ҳалол карда мехӯрад. Кори зиёди ба зиммаашбударо ба касе миннат намекунад, бо хоксорию фурӯтанӣ ва ҳаммият фаъолият менамояд. Бо ҳама ҳамкорон чун бародару дӯст муносибат дорад. Мекӯшад ба пешаи сангин, вале мӯътабараш иснод наорад, қаламу коғази муқаддасро ҳамеша пок нигоҳбон бошад, зеро бузургон қаламу коғазро мӯъҷиза ҳукм кардаанд.

Ҳамсари меҳрубонаш Зебо ва писари ба ҷон баробараш Хушдил мекӯшанд сарвари хонадону падари меҳрубон, ки бевақтии шаб аз кор бармегардад, дар фурсати хеле каме, ки ҳамроҳашон аст, ҳам хастагиро фаромӯш созаду кӯфти роҳи дур ҳар чӣ зудтар рафъ шавад, зеро субҳи рӯзи дигар ӯ бо дуои модари пираш боз ба кор мешитобад ва то шоми дигар бесаброна омаданашро наздиконаш интизорӣ мекашанд.

Ин аст лаҳзае аз субҳу шоми зиндагии фидоии касб Абдулмаҷид Муродов – узви Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, Аълочии матбуот ва фарҳанги Тоҷикистон ва ниҳоят як инсони заҳматпеша, ки тӯли фаъолияти пурсамар нахустин маротиба аст ба ифтихори 100-солагии матбуоти тоҷик барои хонандагони рӯзнома муаррифӣ мегардад. Ӯро ба ҷашни матбуоти тоҷик муборакбод мегӯему ба рақами 100 расидани умрашро таманно мекунем.

Ба қавли шоир:

Зи дарди нуқтасанҷӣ ҳар кӣ
огоҳ аст, медонад,
Ки маънӣ дар дил аввал хун шавад,
он гаҳ сухан гардад.

Зиҳӣ, қаламкори қаламро накарда хору камгӯю фузункор!

Мирзо РУСТАМЗОДА,
«Садои мардум»

Ҳазорҳои дигар, эй «Садои мардум»-и мо, Садои бахт биёр аз барои мардуми мо!

20 СОЛИ «САДОИ МАРДУМ»

29 августи соли 1990 бо Қарори Совети Олии РСС Тоҷикистон рӯзномаи «Садои мардум» таъсис ёфт.

***

6 октябри соли 1990 бо Қарори Совети Олии РСС Тоҷикистон Муродулло Шералиев сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» таъин гардид.

***

1 январи соли 1991 шумораи нахустини рӯзномаи «Садои мардум» аз чоп баромад.

***

27 сентябри соли 1997 шумораи 1000-умини рӯзномаи «Садои мардум» дастраси муштариён гардид.

***

25 июни соли 2001-ум 10- солагии рӯзномаи «Садои мардум» ҷашн гирифта шуд. Ҳайати эҷодии рӯзномаро Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон табрик намуд.

***

Бахшида ба 10-солагии рӯзномаи «Садои мардум» соли 2001 дар нашриёти «Паёми Сомониён» таҳти унвони «Пайки истиқлол» китоби дастаҷамъӣ аз чоп баромад. Дар китоб беҳтарин очерку мақола ва шеъру ҳикояҳои қаламкашони рӯзнома ба табъ расидааст.

***

15 ноябри соли 2002 мутобиқи Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон собиқ сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» Шералиев Муродулло (пас аз марг) бо медали ҷашнии «10-солагии Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон» (даъвати дувоздаҳум) мукофотонида шуд.

***

28 декабри соли 2002 шумораи 1500-уми рӯзномаи «Садои мардум» ба дасти хонанда расид.

***

18 майи соли 2006 шумораи 2000-умини рӯзномаи «Садои мардум» интишор ёфт.

***

30 октябри соли 2009 шумораи 2500-уми рӯзномаи «Садои мардум» нашр шуд.

***

Бо Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 29 августи соли 2008 котиби масъули рӯзнома Хушвахт Назаров бо медали «Хизмати шоиста» ва муҳаррири шӯъбаи сохтори давлатӣ, қонунгузорӣ ва тартиботи ҳуқуқии рӯзномаи «Садои мардум» Аъзам Мӯсоев бо унвони фахрии «Корманди шоистаи Тоҷикистон» шарафёб гардиданд.

***

Муҳаррири шӯъбаи маънавиёт, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва низоми кори рӯзномаи «Садои мардум» Тиллои Неккадам 14 феврали соли 2010 бо медали «За заслуги»-и Иттиҳоди ветеранҳои Афғонистони Федератсияи Россия қадрдонӣ шуд.

***

Бо Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 6 августи соли 2011 мусаҳҳеҳи рӯзномаи «Садои мардум» Марзия Алиева бо Ифтихорномаи Ҷумҳурии Тоҷикистон қадрдонӣ шуд.

***

Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Шукурҷон Зуҳуров 11 марти соли 2011 бахшида ба Рӯзи матбуоти тоҷик ба муовини аввали сармуҳаррири рӯзномаи «Садои мардум» Неъматулло Солеҳов, муовини сармуҳаррир Абдулмаҷид Муродов, муҳаррири шӯъбаи маънавиёт, иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ва низоми кор Тиллои Неккадам, мусаҳҳеҳ Марзия Алиева, ҳуруфчинони рӯзномаи «Садои мардум» Тӯтиё Асалбекова ва Зебо Раҳимова Ифтихорномаи Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистонро тақдим намуд.

Ба ҳайати эҷодии рӯзномаи «Садои мардум»

«...Бояд таъкид кард, ки давлат дар шароити нави таърихӣ барои камолоти матбуоти даврӣ шароити заруриро фароҳам меовард. Фаъолияти рӯзномаю маҷаллаҳо дар фазои демократия, тибқи қонунҳое, ки бо назардошти меъёрҳои байналмилалии озодии сухан қабул шудаанд, ҷараён дорад. Мо ин падидаро яке аз дастовардҳои низоми демократии ҷомеа меҳисобем. Демократикунонии ҳаёти ҷомеа, ваҳдату якдилӣ, ободию созандагии Ватани ягонаи мову шумо, Тоҷикистони азиз, мавзӯъҳои асосии матбуоти кишвар, аз ҷумла «Садои мардум» гардидаанд.

Итминони комил дорам, ки минбаъд низ ба халқу сарзамини худ аз рӯйи назокатҳои касбӣ ва виҷдони покиза хизмат хоҳед кард.».

Эмомалӣ Раҳмон, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
Аз Номаи табрикӣ бахшида ба даҳсолагии таъсисёбии рӯзномаи «Садои мардум»

Суратгир А. ИСОЕВ

Ҳамсоли истиқлол

Ба таъсисёбии матбуоти тоҷик расо 100 сол пур шуд. Бахшида ба ин санаи муҳими таърихӣ ҳайати эҷодии рӯзномаи «Садои мардум» шумораи махсуси ҷашниро тайёр ва ба дасти хонандагони сершумори хеш (теъдодашон имсол ба 26782 нафар расид) расонданд.

Соле қалб рӯзномаи «Садои мардум» зинаҳои бистуми камолоти хешро бо ифтихор ва масъулияти баланд тай намуд. Акнун барои таърихи матбуоти тоҷик 20 адад бастаҳои рӯзнома (солҳои 1991-2011) ҷамъ омадаанд, ки шоҳиди нахустин гомҳои Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон, расидан ба Ваҳдати миллӣ, қабули Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон, интихоби умумихалқии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар маъракаҳои муҳими сиёсиву фарҳангӣ мебошад.

Рӯзномаи «Садои мардум» ҳамсоли Истиқлолияти кишвар буда, ифодагари орзую ормонҳои халқи тоҷик аст.

«Садои мардум» ба матбуоти тоҷик 21-соли охир ворид шуда бошад ҳам, дар ин муддати кутоҳ барои пешрафти ҷомеа хиссаи сазовор гузошта тавонист.

Т.ФАРРУХПАЙ,
«Садои мардум»

ДАР СУРАТ: муҳаррири шӯъба Тиллои Неккадам (аз чап), Сармуҳаррир Ҷумъахон Наботов, муовини аввали Сармуҳаррир Неъматулло Солеҳов, мудири шӯъбаи компютерӣ Иван Самохин ва муҳаррири шӯъба Далер Мерганов шумораи нахустин - 1 январи соли 2012-и «Садои мардум»-ро аз назар мегузаронанд.

«Эҳтиромона хоҳиш дорам...»

«... Вақте ки рӯзномаи парлумонии мамлакат «Садои мардум» таъсис гашт, вакилони халқ рӯзноманигор, олими барзида, тарҷумон, шахси ниҳоят ватандӯст ва фидокори миллат Муродуллоҳи Шерализодаро бо як овоз сармуҳаррири ин нашрия интихоб намуданд.

Роҳбари одамшинос, қадрдон, донишманд дар муддати кӯтоҳ эҷодкорони аҳлу тифоқи рӯзномаро ҷамъ намуд. Ӯ бо ҳамкорон ниҳоят хушмуомила буд ва ба тобеони худ «эҳтиромона хоҳиш дорам» -гӯён муроҷиат мекард. Ин муроҷиати ӯ хеле табиӣ ва самимӣ садо медод».

Бахтиёри Муртазо,
нависанда

«...Сармуҳаррари аввалини рӯзномаи «Садои мардум» Муродуллоҳи Шерализода рӯзноманигори асил, ҳақиқатҷӯ, шуҷоъ ва маҳкамирода аз мо – аҳли қалами идора боисрор ва эҳтиромона талаб мекард, ки ҳамеша ҳақиқатро нависем ва одил бошем...

Додоҷон Раҷабӣ,
нависанда

«Муродуллоҳи Шерализода соҳибистеъдод буд, забонро хуб медонист, эҷодиёташ таровати хос дошт. На танҳо радио ва телевизион, балки бисёр рӯзномаю маҷаллот ҳам навиштани мақолаҳои ҷиддиро бо майли тамом ба ӯ месупориданд...

Муродуллоҳ азбаски сатҳи фарох ва маънавиёти баланд дошт, дар интихоби дӯсту рафиқ ҳам аз дораи маҳалу миллат берун ҷаста буд»...

Ҳасан Дӯстзода,
номзади илмҳои таърих

Муродуллоҳи Шерализода

Мо ҳамеша сухани созандаву пешниҳодҳои судмандро ҷонибдорӣ мекунем

(Идома аз саҳ. 1)

«Бухорои Шариф» як соли пурра ҳам умр надид. Вале дар ҳамин муддати кӯтоҳ бо такя ба ҳадафи усулии худ барои ба соҳибони сарзамин фаҳмонидани моҳияту зарурати соҳибмулкӣ, роҳу равиши ворастан аз тангназарӣ ва дарёфти самти дурусти ҷаҳоншиносӣ, тавассути саводнокию маорифпарварӣ расидан ба ватандорӣ бо харҷи кӯшиши зиёд хидмати бесобиқа анҷом додааст.

«Бухорои Шариф» чун нахустрӯзномаи миллӣ барои ба миён омадану фаъолият намудани нашрияҳои минбаъдаи тоҷикӣ – «Шӯълаи инқилоб», «Овози тоҷик», инчунин дигар рӯзномаву маҷаллаҳои дузабонаи Мовароуннаҳр ҳамчун заминаи боэътимод, аз нигоҳи касбият ба ҳайси роҳнамо ва мактаби эҷодӣ зоҳир гардид.

Корномаву таҷрибаи эҷодии муассисон, муҳаррирон ва муаллифони «Бухорои Шариф» дар таърихи матбуоти тоҷик бесобиқа буда, басо сабақомӯз ва намунаи ибрат мебошад.

Боиси хушист, ки аҳли қалам, хоса рӯзноманигорони мо дар даврони истиқлолияти кишварамон ба анъанаҳои суханофарии созандаи саромадони матбуоти тоҷик пайравӣ намуда, дар роҳи иҷрои вазифаҳои касбии хеш баҳри ватандориву ободии мулк орзую ормонҳои онҳоро амалӣ мегардонанд.

Дар Тоҷикистони соҳибистиқлол рӯзи матбуот эълон гардидани зодрӯзи «Бухорои Шариф» нишони арҷгузорӣ ба ҳиммату хидматҳои ин нахустин рӯзномаи тоҷикӣ мебошад.

Дар даврони соҳибистиқлолии Тоҷикистон низ шароит барои фаъолияти шаффофи расонаҳо, аз ҷумла воситаҳои ахбори оммаи мустақил фароҳам аст ва дар ин замина фазои ҳуқуқӣ мавҷуд мебошад. Тибқи иттилои расмӣ, айни ҳол дар саросари мамлакат зиёда аз 292 рӯзнома ба қайд гирифта шудааст, ки аз ин шумора 104-тои он рӯзномаҳои давлатӣ ва 188-тои дигар ҷамъиятиву хусусӣ мебошанд.

Ҳамчунин дар ҷумҳурӣ 154 маҷалла расман фаъолият дорад, ки аз ин теъдод 72 маҷаллаи давлатӣ ва 82-то ҷамъиятиву хусусӣ мебошанд.

Дар кишварамон боз 10 оҷонсии иттилоотӣ фаъолият дорад, ки аз ин шумора танҳо яктои он оҷонсии давлатӣ мебошад.

Дар замони муосир ва қарни XXI, ки асри техникаву технология эълон шудааст, мавҷуд будан ва фаъолият доштани чунин расонаҳо, аз ҷумла расонаҳои электронӣ дар мамлакат ба манфиати кор буда, барои рушду нумӯи соҳаҳои гуногуни мамлакат мусоидат менамоянд. Ман дар симои ҳар яки шумо, намояндагони расонаҳои гуногуни давлативу ғайридавлатӣ, созандагону ободкунандагони сарзамини миллати кӯҳанбунёди тоҷикон, яъне Тоҷикистони азизро мебинам.

Бо таваҷҷуҳ ба он ки дар кишвари мо теъдоди зиёди расонаҳо арзи ҳастӣ намуда ва фаъолияти ҳамаи ниҳодҳо тавассути ин расонаҳо ба мардум таблиғ мегардад, Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон низ тайи солҳои охир ҳамкориро бо тамоми расонаҳо ва дигар воситаҳои ахбори омма густариш додааст, ки ин равандӣ ҳамкорӣ барои ба таври шаффоф инъикос ёфтани фаъолияти Маҷлиси намояндагон дар расонаҳо мусоидат мекунад. Аз сӯйи дигар, мо низ натиҷа ва самараи ин ҳамкориро эҳсос менамоем. Парлумони касбии мамлакат ҳамеша дар пайи он аст, ки равобит бо воситаҳои ахбори оммаи мамлакат ва дигар расонаҳое, ки дар дохили кишвари мо намояндагӣ доранд, тақвият ёбад. Дар ин замина мо талош дорем, ки фазои боз ҳам мусоидтареро барои фаъолияти тамоми расонаҳо дар қаламрави мамлакати худ фароҳам биёрем.

Тавре шумо огоҳ ҳастед, лоиҳаи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи матбуот» муддати як сол аст, ки дар муҳокимаи умум қарор дорад ва ин лоиҳа дар асоси тавсия ва пешниҳодҳои намояндагони воситаҳои ахбори оммаи гуногун такмил дода шуда, барои баррасӣ ва қабул ба Маҷлиси намояндагон пешниҳод хоҳад шуд ва ман мутмаин ҳастам, ки таклифу пешниҳодҳои ҳар яки шумо барои такмили ин лоиҳа кӯмак хоҳад кард.

Баргузор кардани муҳокимаҳои парлумонӣ дар Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавзӯъҳои гуногун, ки дар он намояндагони тамоми расонаҳои давлативу ғайридавлатӣ иштироки фаъолона доранд, гувоҳи он аст, ки ҳамкориҳои мо бо шумо дар сатҳи даркорӣ ба роҳ монда шудааст. Муҳокимаҳои парлумонӣ вобаста ба масъалаҳои мухталиф, бо мақсади ба таври ошкору шаффоф пешниҳод намудани фаъолияти вазорату идораҳои гуногуни кишвар ҷиҳати сарфакорона ва ба ҳадафҳои муайяншуда истифода намудани маблағҳои буҷетӣ, амалӣ хоҳанд шуд. Ин, аз як тараф, агар масъулияти роҳбарони ин ниҳодҳоро дар робита ба истифодаи самарабахши маблағҳои буҷетӣ бештар намояд, аз сӯйи дигар маълумоти дақиқу дурустро дастраси шумо мегардонад. Вобаста ба ин, мо тасмим гирифтем, ки шумораи муҳокимаҳои парлумониро доир ба мавзӯъҳои мушаххас дар Маҷлиси намояндагон афзоиш диҳем. Қаблан дар Маҷлиси намояндагон муҳокимаҳои парлумонӣ дар як сол танҳо як маротиба гузаронида мешуданд ва ҳоло бошад ин шумора ба 13 расидааст.

Имрӯз мардум дар симои рӯзноманигор мададгор ва пуштупаноҳи худро суроғ мекунад. Аз ин рӯ, бештари маврид мардум тариқи расонаҳои хабарӣ бароиислоҳи хатову камбудиҳо ба матбуот муроҷиат менамоянд.

Бо шарофати истиқлолият имрӯз низоми матбуот низ дигаргун шудааст. Сарфи назар аз набудани имконоти ҳаматарафаи чопи рӯзмарраи нашрияҳо, метавон гуфт, ки матбуоти даврии тоҷик дар пур кардани фазои иттилоотӣ, сиёсӣ, маънавӣ ва фарҳангии ҷомеа нақши муҳим дорад. Ҳамчунин матбуот дар бозгӯ, ташреҳ ва таҳлилу баррасии ҷараёни ҳаёти иҷтимоӣ ва ба ин минвол баланд бардоштани дараҷаи огоҳии иттилоотӣ ва маърифати мардум нақши созгор дорад.

Матбуот дар ҳама гуна кишвар бояд дар ҳақиқат ҳукумати чаҳорум бошад ва шумо дар фаъолияти худ бояд исбот карда тавонед, ки зимоми ин гуна ҳукуматро дар даст доред ва ҳамзамон бояд мутмаин бошед, ки суханони шумо ҳақиқатан ҳам дар зеҳни афроди ҷомеа таъсиргузор хоҳад буд. Танҳо дар чунин ҳолат мустақилияти шумо таъмин ва маводи нашрнамудаатон ҳадафрас хоҳад буд. Парлумони касбии мамлакат ба ҳеҷ ваҷҳ садди роҳи фаъолияти воситаҳои ахбори омма нахоҳад шуд ва мо ҳеҷ гуна мушкилот дар ин самт барои шумо эҷод нахоҳем кард, баръакс, Маҷлиси намояндагон омодаи ҳамкорӣ бо ҳамаи расонаҳо ва дигар воситаҳои ахбори омма мебошад.

Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамеша сухани созандаву пешниҳодҳои судмандро ҷонибдорӣ мекунад, сарфи назар аз он, ки ин пешниҳодҳо аз сӯйи кадоме аз табақаҳои ҷомеа ба унвони мо ирсол мешаванд. Аз ин рӯ, дар сурати ироаи чунин таклифҳои созандаву пешниҳодҳои манфиатовар аз ҷониби хабарнигорони воситаҳои ахбори оммаи гуногуни давлативу ғайридавлатӣ мо аз онҳо пуштибонӣ хоҳем кард. Барои расидан ба ҳадафҳои созанда мо пешниҳод менамоем, ки шумо барои саҳм доштан дар пешрафт ва ривоҷу равнақи соҳаҳои гуногуни мамлакат фаъолтар муносибат намоед ва дар ин замина маводеро таҳия ва мунташир созед, ки муғризона набошанд, яъне фаъолияти ҳамаи ниҳодҳо, аз ҷумла парлумони касбии мамлакат дар эҷодиёти шумо бояд ба таври шаффоф инъикос ёбад.

Вобаста ба пешрафт ва тараққиёти тамоми соҳаҳои мамлакат ва дар доираи талаботи замон Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон низ ҷиҳати устувор гардонидани мавқеи худ дар миёни ҷомеаи байналмилалӣ ва барои тақвияти мавқеъ ва обрӯву иззати хеш дар миёни парлумонҳои кишварҳо ва созмонҳои хориҷӣ солҳои минбаъдаро соли таҳияи сифати қонунҳо эълон кардааст, ки ин навъи ба роҳ мондани кор масъулияти вакилони Маҷлиси намояндагонро ҷиҳати таҳия ва қабули қонунҳои сифатан олӣ бештар мегардонад. Фаъолияти вакилони Маҷлиси намояндагон, ки нисбат ба солҳои қабл ҷиддитар ба роҳ монда шудааст, гувоҳи он аст, ки парлумони касбии мамлакат барои расидан ба ин мақсадҳо қадамҳои устуворро аллакай гузоштааст. Қонунҳо вақте муносиб ва мувофиқ мешаванд, ки манфиат ва рӯҳияи халқро ифода карда тавонанд. Ин дар сурате ба амал меояд, ки вакилон ҳоли халқро хуб дарк намоянд.

Ҳайати эҷодӣ ва кормандони рӯзномаи «Садои мардум» баъди вохӯрӣ бо Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Шукурҷон Зуҳуров барои хотира сурат гирифтанд.

Маҷлиси намояндагон бояд бо аҳли ҷомеа робитаи ҳар чӣ наздик дошта бошад, яъне сухани қонун аз адолати иҷтимоӣ, ҳақиқат, орзую ормонҳои волои мардум, ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон сарчашма гирад. Дар ин росто, вазифаи мо ин аст, ки дар баробари таҳия ва қабули қонунҳо бояд барои омода намудани рӯҳияи ҷомеа ҷиҳати пазируфтани қонунҳои мазкур мусоидат намоем, яъне вакилони Маҷлиси намояндагон моҳияти ин қонунҳоро бо истифода аз воситаҳои ахбори омма ва мустақиман, зимни мулоқоту вохӯриҳо, ба мардум фаҳмонанд.

Ман, ҳамчун Раиси Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонам бо боварӣ изҳор намоям, ки қонун ва дигар санадҳое, ки мо тайи солҳои охир таҳия ва қабул кардаем, посухгӯйи ҳам ниёзҳои мардуми худ ва ҳам меъёрҳои байналмилалӣ буда метавонанд.

Мо нақшаҳои зиёде дорем, аммо дар як лаҳзаи кӯтоҳ имкони амалӣ кардани онҳо вуҷуд надорад. Барои ин аҳли ҷомеа бояд омода карда шавад, сатҳи дониши ҳуқуқии шаҳрвандон баланд бардошта шуда, тамоми рукнҳои ҳокимияти давлатӣ барои чунин низоми фаъолият омода ва саъю талош дошта бошанд.

Хабарнигорони гиромӣ, ҷараёни фаъолияти Маҷлиси намояндагон ҳамеша дар мадди назари шумо ва аҳли ҷомеаи Тоҷикистон қарор дорад. Ҳукумати ҷумҳурӣ ва шахсан Президенти мамлакат Эмомалӣ Раҳмон ҷиҳати беҳбудии шароити фаъолияти вакилон ҳамеша таваҷҷуҳ зоҳир менамояд. Дар ҷараёни фаъолият миёни парламенти касбии мамлакат ва мақомоти давлативу ҳукуматӣ ҳусни тафоҳуми мутақобила мавҷуд аст. Аз ҳама муҳимаш, миёни вакилон ва интихобкунандагон ва ҳамаи қишрҳои ҷомеа муносибати наздик ва ҳамкорӣ барқарор шудааст. Парламент дар ҳалли ҳамаи масъалаҳои сиёсӣ - иҷтимоии ҷомеа мусоидат менамояд.

Дар хотимаи мулоқоти имрӯза ёдовар мешавам, ки парламент мактаби камолоти зиндагист ва коршиносони соҳаи ҳуқуқ парламентро институти сиёсӣ номида, онро ифодакунандаи ҳуввияти миллӣ донистаанд. Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар идомаи фаъолияти худ ҳадафҳои зиёде дорад, ки ба назари мо, ҷомаи амал пӯшидани ин ҳадафҳо дар ҳамкорӣ бо шумо, намояндагони воситаҳои ахбори омма, муяссар хоҳад шуд. Бори дигар таъкид менамоям, ки парламенти касбии мамлакат ҳамеша омодаи густариши ҳамкорӣ бо шумо аст ва густариши равобит бо расонаҳо ба нафъи ҳар ду ҷониб хоҳад буд.

Бо умеди тақвияти ҳамкориҳои созанда ва ҳусни тафоҳуми байниҳамдигарӣ ҳамаи шумо, намояндагони мӯҳтарами воситаҳои ахбори оммаи дохил ва хориҷи кишварро ба муносибати 100 – солагии рӯзи таъсисёбии нахустин рӯзномаи тоҷикии «Бухорои Шариф» ва Рӯзи матбуот самимона табрику таҳният мегӯям. Андеша ва пешниҳодҳои шумо дар рушду нумӯи соҳаҳои гуногуни кишвар нақши арзанда дорад. Боварӣ дорам, ки шумо, ҳамчун ворисони таъсисдиҳандагони нахустин рӯзномаи тоҷикӣ дар густариши фарҳангу тамаддуни миллати хеш саҳми пурарзиш хоҳед гузошт.

Дар халқаи мо кист, ки мафтуни қалам нест,
В-аз аҳли қалам кист, ки ҳамхуни қалам нест.

100-СОЛАГИИ МАТБУОТИ ТОҶИК 1912 2012 11 март

Суратгир А. ИСОЕВ

Пеш аз чоп ва баъди ба дасти хонандагон расидани шумораи тозаи рӯзномаи «Садои мардум» сармуҳаррири рӯзнома Ҷумъахон Наботов, муовинони сармуҳаррир Неъматулло Солеҳов, Абдулмаҷид Муродов ва навбатдори шумора муҳаррири шӯъбаи рӯзномаи «Садои мардум» Тиллои Неккадам бурду бохти дастранҷашон- шумораи ҷашнии ба «Рӯзи модар» бахшидашударо баррасӣ мекунанд. Дар баробари ин, мӯҳтавои шумораи ояндаро низ таҳрезӣ менамоянд.

Чуноне Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон барҳақ фармудааст: «Нури маърифате, ки аз равзанаи матбуот зиёиёни миллат равшан карда буданд, то ба имрӯз дилу дидаи ҳазоронро мунаввар месозад».

Бояд гуфт, ки рӯзномаи «Насими Исфара» (собиқ «Коммунисти Исфара») дар байни рӯзномаҳои шаҳрию ноҳиявии вилояти Суғд ягона ва беҳтарин нашрияе мебошад, ки мазмуну мӯҳтавои ҷолиб ва ороиши аҷиб дошта, ҳафтае як маротиба бо теъдоди 5300 нусха нашр мешавад. Беҳуда нест, ки рӯзномаи мазкур дар чандин озмунҳои доирнамудаи Иттифоқи журналистони Тоҷикистон ҳамеша мақоми аввалро ишғол мекунад. Се соли охир бозгӯйи ғайрату тавоноии аҳли қалами он мебошад. Боиси сарфарозист, ки шаш нафар эҷодкорони рӯзнома Аълочии матбуоти Тоҷикистон буда, ду нафар барандаи Ҷоизаи вилоятии ба номи Ҳоҷӣ Содиқ ва ду нафар Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошанд. Дар соли 2011 Субҳиддин Сайфиддинов «Рӯзноманигори сол»-и вилояти Суғд ва Абдумуталлиб Шарифов «Рӯзноманигори сол»-и Исфара гардиданд.

-Нашрияи Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии шаҳри Исфара-рӯзномаи «Насими Исфара», ки 80-сола мешавад, солнома ё таърихчаи шаҳри бостониву тозаҷавони Исфара ва тақдирномаи мардуми бофарҳангу некназари он маҳсуб меёбад. 24 апрели соли 1932 ба табъ расидани нахустин шумораи он дар ҳаёти мардуми Исфара падидаи неку хушоянде будааст ва он минбаъд ҳам дар роҳи нашъунамо ва такомули пайгирона қарор доштааст,-мегӯяд муовини раиси шаҳри Исфара Нуриддин Каримов, ки бахши рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеаи дастгоҳи раиси шаҳрро ба ӯҳда дорад.

-Бо ҳисси эҳтиром ва самимият месазад ин лаҳзаҳо ному насаби нахустин муҳаррири рӯзнома Ибниямин Исоматдинов, нахустин котиби масъул Сангинхон Саримсоқов ва нахустин хабарнигорони он Ӯлмасхӯҷа Сиддиқов ва Тӯрахӯҷа Иброҳимовро ба забон овард,-афзуд Н.Каримов.

Дар кори маълуму машҳур ва ба боварию эътимоди мардум сазовор гаштани рӯзномаи «Насими Исфара» чандин насли қаламкаши ин марзи куҳанбунёд заҳмати бисёри шабонарӯзӣ ба харҷ додаанд. «Коммунисти Исфара»-ро, ки ба шарофати Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон номи «Насими Исфара» гирифт, дар тӯли солиёни зиёди мавҷудияташ қаламкашони зиёде сарварӣ кардаанд, ки Ибиниямин Асоматдинов, Абӯбакр Атохонов, Тӯрахӯҷа Иброҳимов, Ғаниҷон Муллоев, Нозимҷон Бобоев, Луқмониддин Камолиддинов ва Мавлониддин Пӯлодов аз ҳамин қабил мебошанд.

Замоне рӯзноманигорони варзида шодравонҳо Ортиқ Қурбонов, Ҳошимҷон Бобоҷонов, Абдумаҷид Тулаков, Григорий Константинович Теличкан, Абдуҳамид Ваҳҳобов, Нусратулло Неъматов, Абдусамеъ Қуддусов, Мамадҷон Ибромов тамоми ҳастии хешро барои баланд бардоштани эътибори рӯзнома ва рангин гардидани мазмуну мӯхтавои он сарф кардаанд.

Аз нахустин нафасҳои Истиқлолияти давлатии Тоҷикистон рӯзномаи мазкурро журналисти шинохта, Аълочии матбуот ва фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон Судуриддин Маҳкамов сарварӣ мекунад. Ҷавобгӯйи замони истиқлол будани рӯзнома, дороии нигоришу мӯхтавои хонданӣ ва ороиши дидании рӯзнома, аз теъдоди хеле ночиз наздик ба 6 ҳазор расидани теъдоди он саҳми ин қаламкаши масъулиятшинос кам нест.

-Шукр мегӯем, ки «Насими Исфара» аз файзу баракат ва ғамхориҳои Мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии шаҳри Исфара дар байни дигар рӯзномаҳо мавқеи хос пайдо кардааст,-мегӯяд Судуриддин Маҳкамов ва ба суханонаш ҳамчунон меафзояд:

-Дар кӯраи оташи ин користон дар давраи Истиқлолият чандин қаламкашони боистеъдод, ба монанди Болтахӯҷа Саидшоев, Владимир Мартиненко, Субҳиддин Сайфиддинов, Абдумуталлиб Шарифов, Набиҷон Худойбердиев обутоб ёфта, содиқона сӯйи камолоти эҷодӣ роҳ мепаймоянд.

Мо тамоми қувваю ғайрати эҷодии худро баҳри он равона месозем, ки бо дарки дурусти рӯҳу тақозои замон пайи иҷрои вазифа қадам бардошта, дар кори ободу зебо намудани Исфараи нозанин, ки як пораи зебои Ватани азизамон - Тоҷикистон аст ва беҳдошти рӯзгори мардуми шарифу сарбаландаш саҳми босазои худро мегузорем,-мегӯяд ӯ.

Осорхонаи мунаққаши рӯзнома бо забони рӯзномаҳои бо мурури солҳо зардгашта ва расмҳои зиёд ба муштариён аз таърихи 80 соли он ҳикоят мекунад.

Ҷашни фирӯз муборак, ҳамкасбони азиз!

Ҳусейни НАЗРУЛЛО,
«Садои мардум»

Ҷашнвора

Равшанибахши дилҳо- «Насими Исфара»

Соли 2012-ро барои матбуотчиёни Тоҷикистон метавон соли таҷлили ҷашнвораҳо ва бузургдошти қаламкашоне номид, ки дар рушду нумӯи журналистикаи тоҷик ва табъу нашри кишварамон саҳми босазо гирифтаанд.

Аҳли зиёи кишвар 11-уми март 100-умин солгарди матбуоти тоҷик ва нашри нахустин шумораи рӯзномаи тоҷикии «Бухорои Шариф»-ро бо шукӯҳу шаҳомати хоса таҷлил мекунанд.

«Насими Исфара» аз ҳамин қабил маҳсуб ёфта, 24 апрели соли равон 80-сола мешавад.

Аёдати журналист

Аз газетаи кӯчаки деворӣ то газетаи бузургтар

Рӯзноманигори собиқадор, Корманди хизматнишондодаи маданияти РСС Тоҷикистон Музофир Илолов расо 55 соли ҳаёташро сарфи матбуоти тоҷик намудааст. Фаъолияти рӯзноманигориашро пас аз хатми университет, аз соли 1955 дар рӯзномаи «Бадахшони советӣ» оғоз намуда, 11 январи соли 2011 аз рӯзномаи «Маърифати Шуғнон» (пас аз таҷлили ҷашни 80 - солагии зодрӯзаш) ба истироҳат баромад.

Алҳол дар иҳотаи фарзандону набераҳон давлати пирӣ меронад. Дар арафаи ҷашни 100 - солагии матбуоти тоҷик бо ветерани матбуоти Бадахшон Музофир Илолов вохӯрдем.

- Устод, меҳри касби журналистӣ дар дилатон аз кай ҷой гирифт, нахустин устодатон кӣ буд ва чакидаҳои шогирдонаатон дар кадом рӯзнома рӯйи чоп омад?

- Меҳри ин касб, баъзеҳо онро қаламкашӣ ҳам мегӯянд, ҳанӯз ҳангоми таҳсил дар Омӯзишгоҳи педагогии шаҳри Хоруғ, аз соли 1946 ҷой гирифта буд. Хабарҳои нахустинам дар рӯзномаи вилоятии «Бадахшони сурх» чоп мешуд. Ба ин касб ҳамкурсонам дар омӯзишгоҳ Мӯсоят Шерғозиев (ҳоло устоди ДДОТ ба номи С. Айнӣ), номзади илмҳои таърих ва Насратшо Таваллоев (рӯҳаш шод бод), солиёни зиёд мудири шӯъбаи бахши дарии Радиои Тоҷикистон, Журналисти шоистаи Тоҷикистон буд, мусоидат карданд.

Илова бар ин, Мамадалишоҳ Ҳайдаршоҳ дар курсҳои боло мехонд ва ҳамроҳи шарикдарсаш Давлатназар Хушназаров, ки ҳунари рассомӣ дошт, газетаи деворӣ мебароварданд. Муаллими математикаи мо дар омӯзишгоҳ Зайдулло Назиров рассоми хубе буд ва чун роҳбари синф газетаи деворнии худро мебароварданд. Умуман, дар омӯзишгоҳи мо миёни газетабаророн як навъ мусобиқа буд. Шеъру мақолаҳо ва хабарҳои мо- донишҷӯён пеш аз ҳама дар ҳамин газетаи кӯчак чоп мешуд. Баъдҳо ба газетаи бузургтаре роҳ ёфтем.

- Аз омӯзгорони Омӯзишгоҳи педагогии шаҳри Хоруғ чӣ хотираҳо боқӣ мондааст? Кадоме аз устодон ин истеъдодатонро дастгирӣ мекард?

- Албатта, вакте ки хабар ё мақолаи хурдакаки ман дар рӯзномаи «Бадахшони сурх» чоп мешуд, ҳамаи омӯзгорон хурсанд шуда, аз ин хусус дар ҷамъомади пагоҳирӯзӣ иттилоъ медоданд.

Махсусан, ғамхории падаронаи муаллими забон ва адабиёти тоҷик Абдуллоев Акобиршо, серталабии директори омӯзишгоҳ муаллими фанни география Шерон Мамадшоев ва дигарон ба ман пару бол мебахшид. Баъди дарсҳо муаллимон то соати 11 шаб навбатдорӣ карда, ба донишомӯзиамон назорат мекарданд. Реҷаи таълим, хӯрокхӯрӣ, истироҳат ва хоб хеле қатъӣ буд ва дар ҳама ҳолат риоя мешуд. Ҳамаи ин буд, ки ҳафт нафар дастпарварони омӯзишгоҳ баъдҳо донишҷӯёни Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин шуданд.

Аз курси саввум, баъди рухсатии академӣ, Маҳмадалишоҳ Ҳайдаршоҳ ба мо ҳамроҳ шуд. М. Ҳайдаршоҳ таҷрибаи бештари зиндагӣ ва журналистӣ дошт ва ҳангоми донишҷӯӣ мақолаву хабарҳояш хеле зиёд, бахусус дар матбуоти ҷумҳуриявӣ, чоп мешуд.

Баъди хатми университет аз рӯйи тақсимоти Вазорати маорифи РСС Тоҷикистон бояд ба ноҳияҳои ҷумҳурӣ тақсим мешудем, зеро муаллимон дар деҳот намерасиданд. Аммо Кумитаи марказии ЛКСМ Тоҷикистон (бо розигии Вазорати маориф) даҳ нафар хатмкунандагон – филологҳоро ба кори матбуот ҷудо кард. Ба ин рӯйхат ман ва Мамадалишоҳ Ҳайдаршоҳ низ дохил будем.

Боре ҳамроҳи М. Ҳайдаршо аз назди фаввораҳои назди меҳмонхонаи Вахш гузашта, муҳаррири рӯзномаи «Бадахшони советӣ» Назаршо Исломовро дучор шудем. Вай Ҳайдаршоро хуб мешинохт ва нақшаҳои ояндаамонро пурсид. Чун донист, ки ҳанӯз ба хулосае наомадаем, каме фикр карду гуфт:

- Биёед, ман ҳардуятонро ба кор мегирам.

Устод Назаршо Исломов дар даст бланкаҳои сафарҳои хизматӣ ва мӯҳру штампи нав дошт, зеро ҳамон рӯзҳо рӯзномаи вилоятӣ аз «Бадахшони сурх» ба «Бадахшони советӣ» табдили ном кард. Аз ин рӯ, муҳаррир мӯҳру штамп ва бланкаҳоро дар пойтахт нав карда буд.

Ҳамин тавр, нахустин шуда, мӯҳр ва штампи нав ба ҳуҷҷатҳои мо пахш гардид. Аз якуми сентябри соли 1955 чун мухбири рӯзномаи «Бадахшони советӣ» ба кор қабул шудем.

- Оғози кор дар идораи рӯзномаи «Бадахшони советӣ» чӣ ранг сурат гирифт?

- Мо дар фармон чун мухбир ба кор қабул шудем, аммо устод Исломов Назаршо фармуданд, ки корро аз мусаҳҳеҳӣ ва нусхахонӣ оғоз намоем, то ин ки кори рӯзномаро хубтар омӯзем. Ҳайдаршоҳ мусаҳҳеҳ буду ман матнро гӯш мекардам. Баъди чанд вақт вай ба котибот гузашту ман ба шӯъбаи хоҷагии қишлоқи рӯзнома. Баъдҳо ходими шӯъбаи партиявии «Бадахшони советӣ» будам.

Рӯзҳои нахустини кориам аз дастгириҳои муҳаррир Назаршо Исломов, Нишон Ҳамроҳ, Нодир Шанбезода, Қаноат Мусоятов,Шонасимӣ Шоқирғизов ва дигарон бархӯрдор будам. Ин устодони қалам хеле сахтгир, вале дар баробари ин меҳрубону дилсӯз буданд.

Махсусан, устод Н. Исломов мо-ҷавононро дастгирӣ мекард, тез-тез ба сафарҳои хизматӣ мефиристонд. Агар ба сари ягон журналисти рӯзнома «бадбахтие» ояд, пеш аз ҳама ба ҳимояаш мехест.

- Шумо сафари хидматии нахустинатонро дар ёд доред?

- Бале. Соли якуми фаъолиятам дар рӯзномаи «Бадахшони советӣ» устод Н. Исломов маро дар ҳайати бригадаи обкоми вилоятӣ даҳ рӯз ба ноҳияи дурдасти Мурғоб ба сафари хизматӣ фиристонд, лекин бо даҳолати лектору инструктори обком бист рӯз дар Мурғоб мондему тамоми деҳоти ин ноҳияро гашта, бо мардум сӯҳбат доштем.

Ман бо маводи фаровон аз Мурғоб баргаштам ва қариб ним сол аз ҳаёти мардуми ин диёри хунукиҳо мақола, гузориш ва репортажҳо чоп кардам. Қариб ҳар моҳ ҳаққи қалами хуб мегирифтам.

- Солҳои охир фаъолияти эҷодиатон бо рӯзномаи «Маърифати Шуғнон» сахт марбут аст. Чаро ҷойи кори худро аз рӯзномаи вилоятӣ ба ноҳиявӣ иваз кардед?

- Рӯзномаи «Коммунисти Шуғнон» (ҳоло «Маърифати Шуғнон») соли 1986 таъсис ёфт ва маро ба вазифаи муовини сармуҳаррир ба кор даъват карданд. Рӯзнома навтаъсис буд ва мо бояд кори онро ҷоннок мекардем. То соли 1991 дар ин вазифа кор карда, рӯзномаро аз ҳар ҷиҳат пеш бурдем.

Шогирдони навро тарбия кардем. Насли ҷавони журналистон рӯйи кор омаданд ва мо эстафетае, ки устод Назаршо Исломов ба мо супурданд, тавассути ин ҷавонҳо давом додем.

Минбаъд дар вазифаҳои мудири шӯъба ва котиби масъули рӯзномаи «Маърифати Шуғнон» то 11 январи соли 2011 кор карда, бо собиқаи 55 - солаи матбуот ба нафақа баромадам.

Алҳол дар зодгоҳам - деҳаи Ёмҷи ноҳияи Шуғнон зиндагӣ мекунам.

- Имсол журналистони тоҷик 100 - солагии таъсиси матбуоти тоҷикро ҷашн мегиранд. Шумо чун журналисти аз ҳама солор ва собиқадор, ба насли имрӯзаи журналистон чӣ гуфтанӣ доред?

- Азбаски матбуоти мо 100 - сола мешавад, пеш аз ҳама мехостам номи устоди тамоми журналистони солҳои 50-80-уми Бадахшон Назаршо Исломовро ба забон гирам. Ин марди сарсупурда 18 соли расо вазифаи муҳаррири рӯзномаи «Бадахшони советӣ»-ро сарбаландона иҷро карда, рӯзномаро хеле ҷолиб, хонданӣ ва теъдоди нашрашро сол то сол зиёд мекард. Махсусан, дар тарбияи шогирдон – журналистони Бадахшон саҳми бағоят бузург дошт.

Ҳамчунин исмҳои устодон ва дигаронро бо некӣ ёд кунем, зеро онҳо журналистоне буданд, ки дар инкишоф ва тарбияи насли имрӯзаи қаламкашон хизмати арзанда кардаанд.

- Ташаккур барои сӯҳбат. Садсолагии рӯзи матбуоти тоҷикро барои шумо муборак мегӯям.

Таҳияи
Тиллои НЕККАДАМ,
«Садои мардум»

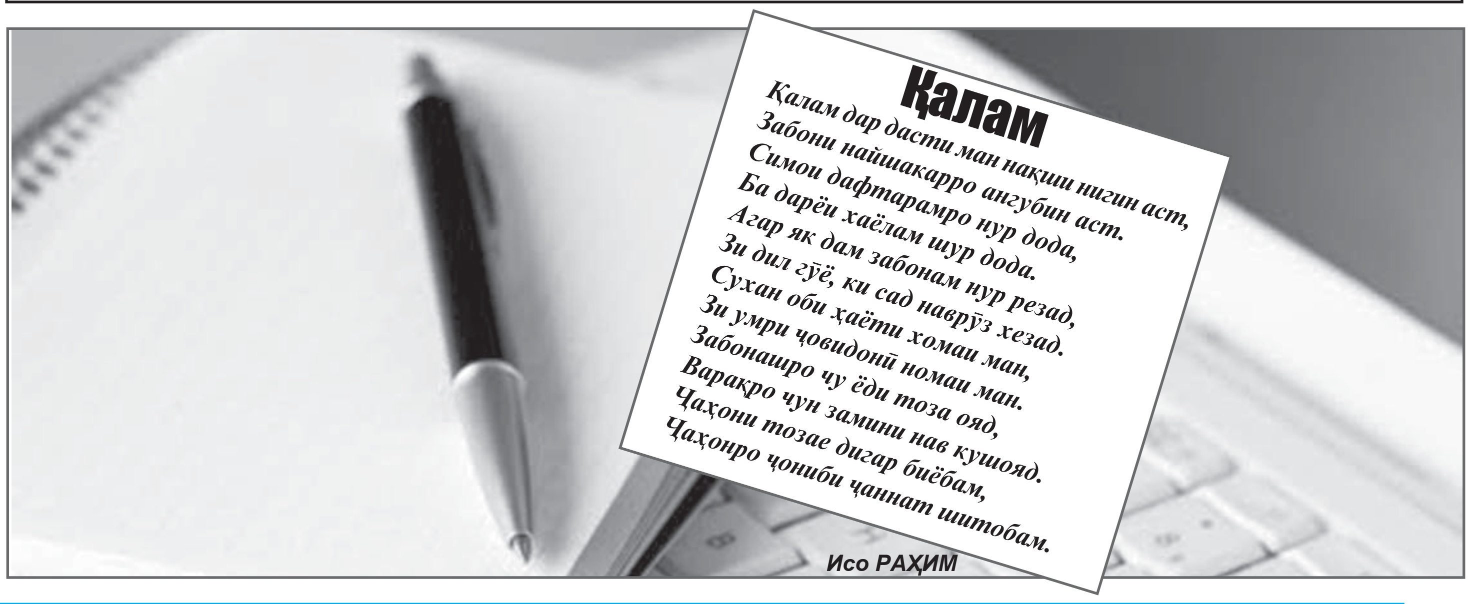

Қалам

Қалам дар дасти ман нақши нигин аст,
Забони найшакарро ангубин аст.
Симои дафтарамро нур дода,
Ба дарёи хаёлам шур дода.
Агар як дам забонам нур резад,
Зи дил гӯё, ки сад наврӯз хезад.
Сухан оби ҳаёти хомаи ман,
Зи умри ҷовидонӣ номаи ман.
Забонашро чу ёди тоза ояд,
Варақро чун замини нав кушояд.
Ҷаҳони тозае дигар биёбам,
Ҷаҳонро ҷониби ҷаннат шитобам.

Исо РАҲИМ

Шахсиятҳои сиёсӣ дар бораи матбуот

«Мардуми мо ба матбуот эътимоду ба сухани чопӣ эътиқод доранд. Ба боварию эҳтироми халқ сазовор шудани аҳли қалам натиҷаи меҳнати фидокоронаи чандин насли рӯзноманигорони тоҷик аст».

Эмомалӣ РАҲМОН,
Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

«Рӯзномаи ҳар қавм ва миллат забони эшон аст. Ҳар қавме, ки рӯзнома надорад, гӯё ки забон надорад. Яъне, қавми бе рӯзнома мисли одами бе забон аст».

Садриддин АЙНӢ,
Қаҳрамони Тоҷикистон

«Журналист бешаку шубҳа фигуранти асосии даврони мо ба шумор меравад. Ҳоло ягон ҳодисаро дар ҷамъият бе иштироки журналист ва аниқтараш, бе ҳамдастии ӯ, тасаввур кардан амри маҳол аст.

Журналист шахсияти миқёси ҷаҳонӣ ва агар мехоҳед, қаҳрамони даврони мост».

Чингиз АЙТМАТОВ,
Қаҳрамони Меҳнати
Сотсиалистӣ

«Ман метавонам аз 10 журналист 10 вазир созам, аммо аз 10 вазир 1 журналист сохтанаш дар гумон аст».

Отто фон Бисмарк,
Кантслери якуми
империяи Германия

Дӯстонро мабар аз ёду фаромӯш макун!

«...Ашӯр Ҳалимов инсони ниҳоят ҳалим, камгап, хушкор ва хоксор буданд. Он кас, ҳаргиз худнамоӣ ва ҳақталабӣ намекарданд. Аз ҳамин хотир касе, ки саодати бо ӯ кор кардан ё ҳамнишин будан доштааст, ин марди шарифро ба некӣ ёд мекунад ва эҳсос менамояд, ки Ашӯр Ҳалимов аз қофилаи ватандӯстон буд, на миллатгароён».

Мазҳабшо МУҲАББАТШОЕВ,
сармуҳаррири «Тоҷикистони советӣ»
дар солҳои 1986-1995

Ӯ шамъи маҷолиси сухан буд
(Ба хотираи Бӯринисо БЕРДИЕВА)

Ӯ, ки ба газета роҳбарӣ дошт,
Аз рози замона дафтаре дошт.
Дар тозагии забон ту гӯйӣ,
Бар мо ҳама ҳаққи модарӣ дошт.

Бо аҳли қалам зи ғам ҳамегуфт,
В-аз дарди қалам на кам ҳамегуфт.
Гар шеъри таре бихонд шоир,
«Сарсабз туро қалам» ҳамегуфт.

Аз шоиру олимон дар он вақт,
Орост чӣ маҳфили гуворо.
Ӯ шамъи маҷаллаи сухан буд,
Парвонаи ӯ – зи ҷамъи доно...

Исо РАҲИМ

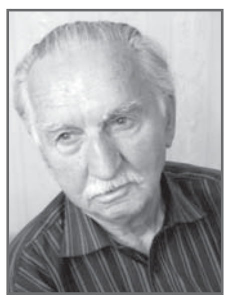

Ба дӯсти деринаам Басир РАСО
(Сармуҳаррири маҷаллаи «Хорпуштак»)

Пире, ки норасо нест,
Бо қомати дуто нест.
Дар панҷааш асо нест,
Ғайр аз Басир Расо нест!

Бозор СОБИР

Ба рӯзноманигори машҳур, рафиқи ҷавониям Мазҳабшо, ки тахаллусаш Хуршед буд

Бо панҷа, ки мӯй шона мекард мудом,
Андешаи шоирона мекард мудом.
Хуршеди азиз дар димоғам бӯи
Ранги тари чопхона мекард мудом.

Бозор СОБИР

...Ҷуз ба авроқ қалам рондани ту нест ба ёд,
Ба замин сахт қадам мондани ту нест ба ёд.
Гуфта будам, ки туӣ ҳайкали беозорӣ,
Ба чӣ озор шудӣ кушта, аё Салторӣ?

Низом ҚОСИМ

Масъули саҳифаҳои ҷашнӣ Тиллои НЕККАДАМ ва Иван САМОХИН

Ба истиқболи 100-солагии матбуоти тоҷик

ЧОЙИ Ӯ ДАР ДИДА БУД...

«Дар талоши зиндагӣ»

«Дар талоши зиндагӣ» номи охирин китоби рӯзноманигори шинохта, як тан аз поягузорони матбуоти собиқ вилояти Кӯлоб ва мураббии даҳҳо рӯзноманигорони шинохтаи дирӯзу имрӯзи кишвар, шодравон Қувваталӣ Холов мебошад, ки ба муносибати чашни 2700 - солагии шаҳри Кӯлоб рӯйи чоп омада буд. Аслан мо, рӯзноманигорон, хангоми таълифи мақолае, агар рафту он дар бораи фаъолияти соф фардии қаҳрамон бошад, мекӯшем то дар ин ва ё он шакл пайфоҳои зиндагии қаҳрамони хешро манзури хонанда намоем. Ин навбат мо аз он усули маъмулии баён андаке худдорӣ кардем ва қарор додем, ки холномаашро дар шакли иқтибос, аз охирсухани китоби «Дар талоши зиндагӣ» рӯйи сафҳа биёрем.

Устод чунин менависанд: «Дар ҳафтод соли умрам пастию баландиҳои бисёреро дидаам, 51 сол мешавад, ки рӯзноманигорӣ дорам. Аз ин касби интихобкардаам шодам. Дар ин муддат шумо хонандаи азиз, садҳо хабару мақола, очерку лавҳа ва репортажҳои маро дар рӯзномаю мачаллаҳо хондаю аз радиову телевизион шунидед. Аз ходими хурд то сармуҳаррир расидам.

Бо шумо, хонандаи азиз, дӯсти деринаам. Мехоҳам чанд сатре нависта, худро шинос намоям. Дар деҳаи Деҳи баланд таваллуд шудаам. Айёми кӯдакию чавониам дар деҳаҳои Деҳи баланду Эмомтаърифӣ гузашт. Падарам дар Деҳи баланд хоҷ шуд. Дар тарбияи модар мондам.Соли 1953 синфи ҳафтро дар деҳаи Ғелот тамом карда, ба Омӯзишгоҳи педагогии шаҳри Кӯлоб дохил шудам.Чор сол дар шаҳри Тошканд хонда, маълумоти олӣ гирифтам.

Хабару мақолаҳои аввалинам дар рӯзномаҳои «Ҳақиқати Кӯлоб», «Точикистони советӣ», «Комсомоли Точикистон» шурӯъ аз моҳи майи соли 1955 рӯйи чоп омаданд.

Бахтамро дар деҳаи Корези боло ёфтам. Бо духтари зебову қадбаланди деҳа Тобонбӣ Иброхимова (чояш чаннат бошад) 19 августи соли 1959 хонадор шудам. Ӯ дар китф каланд дошту ман дар даст хома. Ӯ ба замин сарукор дошту ман ба когаз. Ҳар ду ошиқона зиндагӣ доштему хушбахт будем. Ба ҳама пастию баландиҳои зиндагӣ тоб оварда, ман рӯзноманигори шинохта шудаму ӯ деҳқони асил. Ба фарзандон Хайринисо, Қудрат, Бахринисо, Абдухаким, Чамшед, Мушкинисо, Хуршед, Мустафо, Диловар, Гулнора, Бахтиёр ва Зафар таълиму тарбияи хуб додем. Ҳамаашон соҳиби касбу вазифаанд.

Хонандаи азиз! Бисёрии шумо китобҳои бандаро бо номҳои «Чашм савол барои сатре» (1996), «Чашмандозе аз меҳри дил» (1998), «Нақли кӯтоҳи роҳи дароз» (2000), «Ай Кӯлоби ман» (2002) хондаед. Ҳамкасбонам дар бораи ман бо номи «Қуввати дил» китоби дастчамъона чоп кардаанд. Ҳоло дар даст китоби «Талоши зиндагӣ» доред... Хомаро аз даст доданӣ нестам. Умр боқӣ бошад, дар пеш нақшаҳои эчодӣ бисёранд.».

Сад афсӯс, ки умр ҳама вақт барои бедордилону некназорон бефаровӣ мекунад. Дили бо муҳаббати Ватан лабрези ин марди саропо фидоии матбуот, узви Иттифоқи нависандагон ва журналистони Точикистон, Корманди шоистаи Точикистон, чонишини сармуҳаррири ҳафтаномаи «Навиди Кӯлоб» Қувваталӣ Холов ҳамагӣ се моҳ қабл-15 декабри соли 2011 дар синни 75 - солагӣ аз тапидан бозмонд. Аммо он хулқу атвори баланди инсонӣ, билхоса он мачмӯи амалҳои неке, ки онро то лаҳзаҳои вопасини умр ба касеву чизе дарег намедонист, дар хотироту қалби ҳамкасбон, хонандагон ва онҳое, ки ӯро дар зиндагӣ хуб мешинохтанду аз наздик ошноӣ доштанд, нақши човидона ёфт.

«Қуввати дил»

«Қуввати дил» унвони китобест, ки дар он сипосномаҳои самимии ҳамкорону шогирдон нисбати кордонию ташкилотчигӣ, фурӯтанӣ ва ҳақнигарии устод Қувваталӣ Холов чамъ оварда шудаанд. Воқеан ба ҳамкасбони миннатдори мо кам иттифоқ афтодааст, ки дар зиндагиашон мисли Қувваталӣ Холов, аз чониби ҳамкасбон ба ин сатҳ иззату эҳтиромро соҳиб гардида бошанд. Мураттиби китоб рӯзноманигор Насри Бобо дар ин сипоснома навиштаҳои адибону рӯзноманигорони шинохтаи кишвар Саидчон Ҳакимзода, Ҳақназар Ғоиб, Муҳаммад Ғоиб, Карим Давлат, Бобочони Абдулвоҳид, Раҳмат Ташрифзода, Мираҳмади Амиршоҳ, Сафар Аюбзода, Неъматуллои Худойбахш, Алихон Зарифӣ ва дигаронро чой кардааст. Аксари ин рӯзноманигорон дар навбати аввал худро дастпарвари мактаби устод муаррифӣ карда, сипас тамоми паҳлуҳои зиндагии устодро ба қалам додаанд.

То ба рӯйи саҳифа овардани ин сатрҳо, барои ошноӣ ва чамъ овардани мавод, як сари қадам ба деҳаи Корези боло, ба хонаи шодравон Қувваталӣ Холов рафтам.

Бо домоду духтари рӯзноманигори шинохта оид ба зиндагии рӯзҳои охири устод ҳамсуҳбат мешавам. Онҳо дар баробари чанд китоб, боз халтаи пури ҳуччатҳои шахсии устодро дар ихтиёрам гузоштанд. Рӯзноманигори дурандеш тамоми ҳуччатҳои расмии худ, шурӯъ аз ҳамон шаҳодатномаи хизматии рӯзномаи минтақавии «Ҳақиқати Кӯлоб»-и соли 1961 то ҳафтаномаи «Навиди Кӯлоб»- и соли 2011-ро дар бойгонии худ маҳфуз доштааст. Ман он дуреро, ки аз ганчинаи ба ёдгормондаи пири рӯзноманигорони минтақа пайдо намудам, маҳз ҳамин китоби «Қуввати дил» буд. Дигаронро намедонам, аммо ба андешаи ман он табарруки баҳои бегаразонаеро, ки ҳамкорону ҳамкасбон ва шогирдон нисбати шахс медиҳанд, аз ҳама мукофоту чоизаҳо боло меистад.

«Қуввати дил»-ро варақ мезанам ва мебинам, ки мураттиби китоб дар саҳифаи нахусти он пас аз расми устод сурати ҳамсараш, собиқ сарвари бригадаи пахтакории колхози ба номи Мир Сайид Алии Ҳамадонӣ Тобонбӣ Иброҳимова ва инчунин дар миёни навиштаҳои муаллифони дигар, расми 12 фарзанди ӯро ҳамчун нишон аз намунаи тарбия чой кардаанд.

Дар аксари ин навиштаҳо аз хислатҳои неки завчаи меҳрубони рӯзноманигор ишораҳо рафтааст. Ба ибораи худи устод, ин зани каландбадаст 12 фарзанди солимро ба олами ҳастӣ оварда, якчоя бо шавҳари азизи қаламбадасташ, онҳоро таълиму тарбияи хубу маълумоти олӣ доданд, ки имрӯз дар ҳама гӯшаву канори кишвар машғули кору хизматанд. Вақте дар ин радиф, саҳифаҳои рангини китоби зиндагиномаи ин зану шавҳари барои имрӯзиён намунавиро варақгардон мекунам, мебинам, ки дар он лаҳзаҳои бисёр ширину гуворо ва ибратомӯзе, аз қабили хушрӯзгорӣ, меҳмонавозӣ ва ҳотамсириштӣ бо ҳарфҳои калон сабт ёфтаанд. Дуруст гуфтаанд, ки муҳаббати чуфтҳо, ин дар навбати аввал тавлидгари некию покӣ аст.

Шогирдони гиребонгир

Агар рафту дар ҳалқаи ҳамкорону ҳамкасбон ва шогирдони асили устод Қувваталӣ Холов ҳузур дошта бошӣ, онҳо ҳатман рӯйи ҳамон моҷарои шеъри ҳаҷвӣ, ки мӯҳтавои он вазъи дохилии рӯзномаи вилоятии «Роҳи ленинӣ»-ро инъикос мекард, сухан кушода, муаллифу ташкилкунандагони пуштипардагии онро, сарфи назар аз гузашти солҳои тӯлонӣ, бо сад афсӯсу надомат маҳкум мекунанд. Гила аз он мекунанд, ки баъзе шогирдони номуносиб, баъди муваффақ нашудан ба навиштаҳои пайдарпайи беимзои панчсолаашон ба ташкилоту идораҳои болоӣ, рӯ ба ин амали зишт оварда, барои аз курсӣ поён овардани устоди хеш даст ба гиребонаш бурданд.

Нависанда ва дастпарвари мактаби устод Мираҳмади Амиршоҳ, ки худ шоҳиди ҳол буд, он рӯзҳоро дар як навиштаи худ, бо таассуфе ба ин шакл қаламдод карда буд:- Дунё чойи сипосу қадрдонӣ кам доштааст.Маҳз аз дасти як гурӯҳ шогирдони худаш чанд маротиба хонабардӯш гашт, зиндагиаш дарҳаму барҳам шуд ва чандин сол зиндагии мучаррадонае дошт дар ноҳияи Мӯъминобод. Лек бечоранолӣ намекунад, аз он давраю аз ҳамон шогирдонаш…

Дили васеъ дорад муаллим, ҳамаро бахшида метавонад.

Нависанда ва шогирди дигари устод Неъматуллои Худойбахш аз он рӯзҳои гиребонгир ёдовар шуда, менависад:- Қувваталиро ранчонданд, сахт ранчонданд. Ҳарчанд дилаш ба рӯзномаи таъсисдодааш, коллективи гирдовардааш сахт месӯхт, ҳарчанд котиби якуми Кумитаи ҳизби коммунисти вилояти ҳамонвақтаи Кӯлоб Аҳмадчон Ҳисомиддинов ба Қувваталӣ ихлосу эҳтироми тамом дошту ба ҳар роҳ ба сифати муҳаррир нигоҳ доштанӣ буд, аммо вай бо хоҳиши худ аз кор рафт. Ба ноҳияи Мӯъминобод омад ва барои барқарор намудани рӯзномаи «Субҳи меҳнат» ба кор сар кард.

...Акнун ба дилҳо рафтааст

Оиди зиндагиномаи устод Қувваталӣ Холов, ҳамон машъалбардори матбуоти солҳои 60, 70 ва 80-и собиқ вилояти Кӯлоб, бисёр хондаву шунида ва бо як гурӯҳ шогирдон, ҳамкорони хеле наздики собиқаш, дар сӯҳбат будам. Ҳама як андеша доранд:

-Ӯ марди якрӯву ҳақпараст, дилсофу бекина, ғамхору мушфиқ ва хулоса соҳиби ҳама гуна хислатҳои начибу накӯи инсонӣ буд. Агар ба амсоли ин марди шариф, имрӯз шумораи мардони ҳақиқӣ бисёр мебуд, бемуҳобот чомеаи мо рангу нумӯи дигар мегирифт,- хулосаҳои худро ба ҳамин навъ чамъбаст карда мегӯянд баъзе аз ҳамсафони собиқи устод. Мо бошем таманнои онро дорем, ки ин ҳама хулосаҳои неки ҳамсафони асили Қувваталӣ Холов чомаи амал пӯшад ва боз гуфтанием:

Чойи ӯ дар дида буд, акнун ба дилҳо рафтааст.

Темуршоҳи ФАЙЗАЛӢ, «Садои мардум»

ҲАМСОЛ ВА ШОГИРДИ «БУХОРОИ ШАРИФ»

Соли равон барои кормандони матбуоти точик таърихӣ ва хотирмон аст, зеро ба таъсиси рӯзномаи «Бухорои Шариф», ки минбари баланди равшанфикрони точик буд, 100 сол пур мешавад. «Бухорои Шариф» дар таърихи матбуоти точик саҳми бузург гузошт ва ба рушди он мусоидат кард. Баъдан ба майдони матбуоти точик рӯзномаҳои зиёд ва рӯзноманигорони соҳибқалам бо сабку нигориши хос ворид гардиданд.

Яке аз он рӯзноманигороне, ки ҳамсол ва шогирди рӯзномаи «Бухорои Шариф» аст, Эргаш Мӯҳсинзода мебошад. Эргаш Мӯҳсинзода яке аз бунёдгузорони рӯзномаи имрӯзаи вилоятии «Ҳақиқати Суғд» - нашрияи Мақомоти ичроияи ҳокимияти давлатии вилоят мебошад, ки солҳои аввали нашр (1930) бо номи «Роҳи колхозчӣ» ба табъ мерасид. Ӯ 3 январи соли 1912 дар шаҳри Хучанд таваллуд шуда, соли 1930 Техникуми педагогии шаҳри Хучандро хатм намудааст. Яке аз мақолаҳои нахустини шумораи рӯзномаи мазкур бо номи «Дар колхози «Саидқурғон»-и Нов» (Спитамен) ба қалами Эргаш Мӯҳсинзода мутааллиқ аст.

Эргаш Мӯҳсинзода солҳои нахустини барқарор кардани ҳокимияти Шӯравӣ ба соҳаи матбуоти вилоят чун чавони эчодкору созанда ворид гардида, бо навиштаҳояш баҳри мустаҳкам намудани сохти хочагидорӣ, адолати ичтимоӣ саҳми босазо гузоштааст.

Воқеан ҳам нақши матбуоти точик дар солҳои сиюми асри гузашта хеле чашмрас аст ва бахусус дар вилояти Суғд, ки матбуот қадамҳои нахустин мегузошт. Ӯ яке аз рӯзноманигороне буд, ки бо сеҳри қалами худ ба дилҳои мардум донаи умеду боварӣ нисбат ба фардои фирӯз кишт мекард, аҳли чомеаро рӯҳбаланд менамуд ва ба меҳнати созанда, талошу чустучӯй даъват мекард. Ӯро бо мақолаву очеркҳои пурмазмунаш он замон мардум хуб мешинохт ва ҳамчун рӯзноманигори часуру ростгӯй эътироф менамуданд.

Баъдан дар солҳои чиҳили асри гузашта Эргаш Мӯҳсинзода бо супориши роҳбарияти ҳизби коммунисти давр (аз соли 1941 ӯ ба ин ҳизб дохил шуда буд) ба шаҳри Москва рафта, курси олии кормандони соҳаи матбуотро хатм намуд ва сатҳи дониш, малака ва таҷрибаашро ғанӣ намуда, дубора ба идораи рӯзномаи вилоятӣ баргашт.

Дар солҳои саноатикунонии мамлакати бузурги Иттиҳоди Шӯравӣ вай бо мақолаҳои рӯҳбаландкунанда ва таҳлилии худ баромад мекард. Ҳатто ҳамон солҳо номи рӯзномаи вилоятӣ ба худ номи «Стахановчӣ»-ро гирифта буд. Вай дар солҳои бунёди канали калони Фарғона, азхудкунии даштҳои Мирзочӯли точикон ва Дилварзин, муҳочиркунии мардум ба ноҳияи Мастчоҳ, ки солномаи таърихи ташаккулёбии иқтисодиёт ва ҳаёти ичтимоии мардуми вилоятро дар бар мегирифтанд, хома ба даст тапиши қалби сокинони вилоят, набзи ҳаёти созандаи мардумро бо сабки хос ва басо соддаву самимӣ инъикос мекард.

Дар солҳои Чанги Бузурги Ватании солҳои 1941-1945 дар қатори садҳо рӯзноманигорон Эргаш Мӯҳсинзода ба хотири рӯҳбаланд намудани мардум дар мубориза бо душман, расидан ба Ғалаба, тарғиби сиёсати роҳбарияти кишвар мақолаҳо нашр мекард. Дар айёми баъдичангӣ вай корнамоиҳои халқи точикро чиҳати барқароркунӣ, обод намудани диёри азизашон, созандагиву бунёдкориҳо инъикос намуда, пайваста аз ҳар иншооту корхонаҳои бунёдгардида гузоришҳо омода месохт.

Эргаш Мӯҳсинзода дар рӯзномаи вилоятии «Ҳақиқати Ленинобод» (алҳол «Ҳақиқати Суғд») 43 сол фаъолияти пурмаҳсул намуда, аз ходими адабӣ то ба вазифаҳои масъули мудири шӯъба, котиби масъул, муовини сармуҳаррир сабзид ва дар ин вазифаҳо бо масъулияти баланд ба манфиати чомеа фаъолияти судманд кард.

Соли 1973 ба нафақаи меҳнатӣ баромада, давоми 26 сол чун раиси кумитаи маҳаллаи Фрунзе (алҳол Сари Баланд)-и шаҳри Хучанд фаъолият намуд. Дар тӯли ин солҳо чун рӯзноманигори ботаҷриба дар чодаи мустаҳкамшавии оилаҳои чавон, тарбияи насли наврас, низоми маъракаҳо, эҳёи суннатҳои миллӣ, барҳам додани бетартибиву чинояткорӣ дар байни мардум иқдомҳои некро амалӣ намуда, дар рушди чомеа саҳми муносиб гузошт.

Беҳуда нагуфтаанд, ки:

Баъд аз вафот турбати мо аз замин мачӯй,
Дар синаҳои мардуми ориф мазори мо...

Баъд аз вафоти ин шахси фозил 26 сол аст, ки кӯчае, ки дар он зиндагӣ дошт, бо қарори Мақомоти ичроияи ҳокимияти давлатии шаҳри Хучанд ба номаш гузоштаанд ва имрӯз пиру барно бо камоли эҳтиром номи устоди забардастро ба забон мегиранд.

Хидматҳои Эргаш Мӯҳсинзода дар пешрафти ҳаёти иқтисодиву ичтимоии чомеа бо унвони Корманди хизматнишондодаи маданияти РСС Точикистон, Ифтихорномаи Шӯрои Олии РСС Точикистон, медалҳои «Барои меҳнати шучоатнок дар давраи Чанги Бузурги Ватанӣ», «Барои меҳнати шоён» ва ғайра қадрдонӣ шудааст. Устоди зиндаёд аз соли 1958 аъзои Иттифоқи рӯзноманигорони мамлакат буд.

Дар арафаи Рӯзи матбуоти точик дар «Кохи матбуот»-и шаҳри Хучанд бахшида ба 100-солагии Эргаш Мӯҳсинзода маҳфили ёдбуд баргузор гардид. Дар маҳфил профессор Усмончон Ғаффоров дар бораи ҳаёт ва фаъолияти устоди равоншод нақлҳои хотирмон баён дошт. Ҳамкорон ва шогирдонаш низ аз хотироти неки худ лавҳаҳо нақл намуданд.

Кору номи нек човидонӣ аст, бахусус қаламкаше, ки дарди халқ гуфтаву барои халқ зистааст, аз ёдҳо ҳаргиз фаромӯш намешавад.

Аз дасти қалам, самар бихӯрдам, эй чарх,
Ман чон ба тани қалам супурдам, эй чарх.
Аз пайкарам ин хок қалам хоҳад сохт,
Беҳуда қаламдор намурдам, эй чарх!...

Мухтори АБДУЛЛО, «Садои мардум»

ЖУРНАЛИСТОНИ ТОЧИК 54 СОЛ ПЕШ МАЧАЛЛА ДОШТАНД

Якуми октябри соли 1958 дар шаҳри Сталинобод-пойтахти РСС Точикистон шумораи нахустини мачаллаи «Журналист» ба табъ расида буд. Тақдири минбаъдаи он чӣ тавр чараён гирифт, дар ин бора маълумоте пайдо накардем. Аммо, шумораи нахустини мачалла ба дастамон расид ва дар арафаи Иди матбуоти точик баъзе маълумотҳои чолиберо аз он манзури хонандагони арчманд мегардонем.

Ин шумораи мачалла, ки он вақт органи Иттифоқи журналистони РСС Точикистон буд, бо сармақолаи идора, таҳти унвони «Вазифаҳои мо» оғоз мeёбад. Он айём, метавон гуфт замони рушдёбии давлати шӯравӣ буд ва роҳбарону сиёсатмадорони давр мавқеи журналистонро чунин муайян карда буданд: « Мавқеи матбуоти советӣ дар сохтмони коммунизм ниҳоят бузург аст. Вай дар дасти партия яроқи бурротарин ва таъсирбахштарини идеявӣ буда, дар тарбияи омма дар идеяҳои илҳомбахши коммунизм роли ҳалкунанда мебозад. Аз ин рӯ, коркунони матбуот бояд дар сафи пеши мубориза барои тантанаи коммунизм дар мамлакатамон бошанд, ки ин вазифаи пуршарафу фахрии онҳост». Воқеан ҳам, дар ҳар чомеа матбуот ва воситаҳои ахбори омма мақоми бисёр муҳим доранд. Инсоният аз қадим то ҳозир дар талоши зиндагист ва дар чараёни ин талошҳо вай муборизa мебарад, инқилоб мекунад, мехоҳад чомеаеро бо хости худ бунёд кунад. Вале, таърих гувоҳ аст, ки давлатҳо, сохторҳои кишвардорӣ ҳар замон дигаргун мешаванд, тағйир мeёбанд ва журналистон ҳамеша дар маркази ин таҳаввулот қарор доранд ва зимни таҳаввулотҳо теъдоде аз онҳо зарар мебинанд. Дар сармақола ҳамчунин факту рақамҳо оварда шудааст. Аз чумла зикр гардидааст: «Ҳозир (соли 1958 –Б.К.) дар Точикистон ҳафт газетаи республикавӣ, чор газетаи вилоятӣ, ҳашт газетаи шаҳрӣ, 39 газетаи районӣ чоп мешавад, ки тиражи умумии онҳо қариб ба 400 ҳазор нусха мерасад». Баъдан дар якчанд саҳифа, ба забони точикӣ ва русӣ Қарори Комитети Марказии КПСС «Дар бораи беҳтар кардани роҳбарӣ ба ҳаракати оммавии мухбирони коргару деҳқони матбуоти советӣ» ба табъ расида, ҳамчун дастурамал ба аҳли матбуот пешкаш шудааст.

Аз навиштаҳои мачалла бармеояд, ки он вақт Ҳочӣ Содиқ раиси бюрои ташкилии Иттифоқи журналистони вилояти Ленинобод (ҳозира вилояти Суғд) будааст. Дар мақолаи эшон таҳти унвони «Съездамонро сазовор пешвоз мегирем» омадааст : «Ҳоло ба Иттифоқи журналистони советӣ бештар аз 11 ҳазор журналистон гирд омадаанд. Аз чумла бюрои ташкилии Иттифоқи журналистони вилояти мо, ки қариб як сол инчониб вучуд дорад, дар ин муддат ҳафт маротиба мачлис гузаронд ва 45 нафар ходимони беҳтарини матбуотро ба аъзогии Иттифоқи журналистон қабул намуд».

Аз маводи чолибу таърихии мачалла метавон мақолаи ба забони русӣ дарчгардидаи «Праздник культуры таджикского народа»-ро, ки муаллиф надорад, номбар кард. Дар ин мақола сухан дар бораи чашнгирии 1000-солагии Сардафтари адабиёти точик Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ меравад, ки на танҳо дар Точикистон, балки дар тамоми қаламрави давлати Шӯравӣ тачлил гардидааст. «Ин чашни умумимиллӣ 15 октябр оғоз ёфта, якчанд рӯз идома ёфт»- зикр гардидааст дар он. Барои ширкат дар ин чашни фарҳангӣ-маърифатӣ аз бисёр кишварҳои хоричи дуру наздик меҳмонон ба Сталинобод (Душанбе) омадаанд. Дар пойтахти чумҳурӣ мачлиси тантанавӣ баргузор гардида, дар он котиби якуми КМ ПК Точикистон Т.Ӯлчабоев бо нутқи калон баромад кардааст. Ҳамчунин дар мақола хабар дода мешавад, ки ба муносибати 1000 -солагии чашни устод Рӯдакӣ дар зодгоҳи шоир, деҳаи Панчрӯд, мавзолей ва дар шаҳри Панчакент Осорхонаи Рӯдакӣ бунёд гардид.

Дар саҳифаҳои минбаъдаи мачалла мақолаҳои А.Глуховский «Незабываемая встреча» (оид ба ташрифи нависандаи машҳури чех Юлиус Фучик), А.Раҳматов «Роҳи васеъ ба ахборот», М. Каримов «Газетаҳои бисёртиража» ба табъ расидаанд. Дар маводи охир, аз чумла аз чопи мунтазами нашрияҳои «Бофанда» («Текстильщик»), «Передовик щелка», «На страже», «Ба қуллаҳои дониш»(«К вершинам знаний»), «Ғалаба» (нашрияи колхози ба номи Сталини райони Қӯрғонтеппа) ва ғайра хабар дода шудааст.

«Фавран ба шумора» (Срочно в номер)-зери ин рубрика гузорише ба нашр расидааст оид ба филми наве, ки бо ҳамин ном дар киностудияи ҳаваскори «Калампурфилм» ба навор гирифта шудааст. Ин филм дар бораи фаъолияти журналистон, асосан суратгирони газетаҳо, нақл мекунад.

Дар шумораи нахустини мачаллаи «Журналист», инчунин мақолаҳои таҳлилӣ дар мавзӯъҳои «Ҳачв дар саҳифаҳои газетаҳои районӣ», «Сухани матбуот», «Кори илмӣ дар бораи матбуоти Точикистон» ва гузорише аз бюрои ташкилии Иттифоқи журналистони Точикистон чой дода шудааст. Аз гузориш бармеояд, ки Иттифоқи журналистони Точикистон ҳанӯз соли 1957 таъсис ёфта будааст.

Инак, тавре маълум гардид, 54 сол пеш аҳли қаламӣ Точикистон бо номи «Журналист» мачаллае доштаанд. Гумон мекунем имрӯз зарур аст, ки чунин як мачалла аз нав эҳё карда шавад ва дар он фаъолияти пурчӯшу хурӯши аҳли матбуот ва воситаҳои ахбори оммаи дигар инъикос ёбад.

Б. КАРИМЗОДА, «Садои мардум»

Айёдати бонуи қаҳрамон

Бо ташаббуси Мақомоти ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳияи Рӯдакӣ дар арафаи Иди байналмилалии бонувон - Рӯзи модар бо иштироки фаъолдухтарони ноҳия, раисони шӯрои духтарон, ғолибони озмуну олимпиадаҳо ва донишчӯдухтароне, ки тибқи квотаи президентӣ дар муассисаҳои олии мамлакат таҳсил карда, иштирокчиёни фаъоли чорабиниҳои ноҳия мебошанд, мулоқот доир гардид.

Дар мулоқот аз саҳми бонувон дар равнақи соҳаҳои гуногуни хочагии халқи мамлакат ёдовар гардиданд.

Роҳбарони ноҳия бо истифода аз ҳузури чавондухтарони фаъол таъкид доштанд, ки ғамхорӣ ва имтиёзҳое, ки нисбат ба зан-модар аз чониби Ҳукумати кишвар зоҳир карда мешавад, занонро водор месозад, ки дар кори ободу зебо гардонидани Ватани азизамон боз ҳам фаъол бошанд. Ҳамасола аз чониби Ҳукумати Чумҳурии Точикистон барномаҳои махсус таҳия гардида, мавқеи зан-модар дар чомеа боло бардошта мешавад. Баъди мулоқот масъулини Мақомоти ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳияи Рӯдакӣ ва як гурӯҳ фаъолдухтарон якчоя ба аёдати зани солхӯрдаи меҳнатқарин, Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ Чаҳонбӣ Эргашеваи 85-сола рафтанд.

Кору зиндагиномаи ин зани меҳнатқарин ва модари сарфароз саропо намунаи ибрати бонувони даврони мо мебошад.

Муҳаммад ЗОКИР, «Садои мардум»

Тақдими медалҳои чашнӣ ва тӯҳфаҳои хотиравӣ ба рӯзноманигорон

Ба муносибати чашни 100- солагии таъсиси матбуоти точик дар Мақомоти ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии вилояти Хатлон бо иштироки аҳли қаламӣ шаҳру ноҳияҳои вилоят чамъомад барпо гардид.

Дар назди ҳозирин раиси вилоят Ғайбулло Авзал баромад намуда, аз таърихи тачлили ин чашн ва вазифаи кормандони воситаҳои ахбори оммаи чумҳурӣ сухан ронд.

Сипас, рӯзноманигорон ва аҳли эчод оид ба рушди матбуот ва мушкилоти соҳа ибрози назар карданд. Ба собиқадорони соҳа ва рӯзноманигорони фаъол медали 100- солагии матбуоти точик, ифтихорномаҳои Вазорати фарҳанги Чумҳурии Точикистон, Мақомоти ичроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии вилояти Хатлон ва тӯҳфаҳои хотиравӣ супорида шуд. Дар поёни чамъомад аз чониби ҳаваскорони санъати вилоят барои иштирокчиён барномаи консертӣ тақдим гардид.

Д. СУЛТОНОВ, «Садои мардум»

Барҳам мехӯрад

Шаҳрванд Ганчов Саидбег Темурович, ки соҳиби Шаҳодатнома дар бораи бақайдгирии давлатии шахси воқеӣ ба сифати соҳибкори инфиродии №0097785 бо РМА 145619273 мебошад ва онро Нозироти андози ноҳияи Файзобод 23 июли соли 2010 додааст, фаъолияти соҳибкориашро қатъ менамояд.

Ҳама арзу шикоят давоми як моҳ қабул карда мешавад.

***

Шаҳрванд Пиров Човидон Чинайдуллоевич, ки соҳиби Шаҳодатнома дар бораи бақайдгирии давлатии шахси воқеӣ ба сифати соҳибкори инфиродии №0008761 бо РЯМ 093002370 мебошад ва онро Нозироти андози ноҳияи Ҳисор 18 сентябри соли 2009 додааст, фаъолияти соҳибкориашро қатъ менамояд.

Ҳама арзу шикоят давоми як моҳ қабул карда мешавад.

***

ЧДММ «Ширин-1» бо РМА 040029504, воқеъ дар суроғаи кӯчаи Ч. Расулов 10 барҳам мехӯрад.

Ҳама арзу шикоят давоми як- моҳ қабул карда мешавад.

Эътибор надорад

Шаҳодатномаи хизматии №162-и гумшуда, ки онро Хадамоти муҳочирати назди Ҳукумати Чумҳурии Точикистон 11 августи соли 2011 ба Абдулфайзов Чамшед Умархонович додааст, эътибор надорад.

***

Билети донишчӯйии №435/08-и гумшуда, ки онро Донишгоҳи технологии Точикистон соли 2008 ба Сафоев Фаридун додааст, эътибор надорад.

***

Васиятномаи №НТ-0167319, таҳти феҳрасти №1-В-2940-и гумшуда, ки онро Идораи давлатии нотариалии ноҳияи Шаҳринав бо суроғаи кӯчаи К.Маркс, хонаи №25, шаҳраки Шаҳринави ноҳияи Шаҳринав 21 октябри соли 2008 ба Давлатова Фирӯза Мирзошоевна додааст, эътибор надорад.

***

Шиносномаи техникии гумшуда, ки онро КФББТ-и шаҳри Душанбе 17 майи соли 1992 бо қайди 9576 бо суроғаи шаҳри Душанбе, кӯчаи Н. Қарабоев, бинои 30/3, ҳучраи 55 ба Усмонов Сафаралӣ Исмаилович додааст, эътибор надорад.

***

Шартномаи хариду фурӯши гумшуда, ки он дар Идораи давлатии нотариалии ноҳияи Фирдавсии шаҳри Душанбе 2 феврали соли 2005 бо қайди реестри № 1Ш-172 бо суроғаи шаҳри Душанбе, кӯчаи Н. Қарабоев, бинои 30/3, ҳучраи 55 ба номи Усмонов Сафаралӣ Исмаилович ба расмият дароварда шудааст, эътибор надорад.

Конститутсия-кафолати рушди чомеаи адолатпарвар ва волоияти қонун
Садои МАРДУМ

САРМУҲАРРИР Чумъахон НАБОТОВ

«САДОИ МАРДУМ» - ба забони точикӣ. Муассис - Мачлиси Олии Чумҳурии Точикистон.

Рӯзнома ба тарзи офсет дар КВД КТН «Шарқи озод», хиёбони Саъдии Шерозӣ 16, чоп шудааст.

ИНДЕКСИ ОБУНА - 68852

ҲАЙАТИ ТАҲРИРИЯ: Неъматулло Солеҳов, Абдулмачид Муродов, Аъзам Мӯсоев, Тилло Неккадамов, Далер Мерганов, Бурҳониддин Каримов

Дар «Садои мардум» ба хотири чандандешагӣ матолибе низ нашр мешавад, ки идораи рӯзнома зимнан метавонад бо муаллифон ҳамақида набошад ва масъулияти онро ба дӯш нагирад. Ҳачми мавод (ғайр аз мақолаҳои расмӣ ва супоришӣ) бояд аз шаш саҳифаи дуинтервалӣ зиёд набошад. Дастнависҳо ва суратҳо ба муаллифон пас гардонида намешавад.

НИШОНИИ МО: ш.Душанбе, хиёбони Саъдии Шерозӣ 16. ТЕЛЕФОНҲО: қабулгоҳ - 238-53-71; Сармуҳаррир -238-56-03, факс- 221-36-04; муовини якум, роҳбари шабакаи мухбирони махсус- 238-53-56; муовин - 238-54-52 ; котиби масъул - 238-59-32; муҳаррири шӯъбаи иқтисодиёт ва ичтимоиёт - 238-58-95; муҳаррири шӯъбаи сохтори давлатӣ, қонунгузорӣ ва тартиботи ҳуқуқӣ - 238-52-97; шӯъбаи маънавиёт, иттиҳодияҳои чамъиятӣ ва низоми кор - 238-58-93; муҳаррири шӯъбаи номаҳо, ахбор, муносибатҳои байнипарлумонӣ ва робита бо чомеа - 238-58-91; муҳосиб - 238-53-49; шӯъбаи эълон -238-54-57; мухбирони махсус дар Хучанд - 91-700-48-02, ВМКБ - 93-592-70-46, Қӯрғонтеппа - 91-931-11-61, Кӯлоб - 95-166-90-72, Истаравшан 2-61-08. ПОЧТАИ ЭЛЕКТРОНИИ МО: sadoimardum@yandex.ru

Рӯзномаи «Садои мардум» 29 октябри соли 2010 дар Вазорати фарҳанги Чумҳурии Точикистон аз нав сабти ном шуд. Рақами қайд 0005/рз

Ба чопаш 9 марти соли 2012, соати 19.00 ичозат дода шуд. Адади нашр 27282 нусха

Навбатдори шумора Тиллои Неккадам

Тарроҳони компютерӣ И. Самохин ва Н. Исмоилова